

Europeiska unionens officiella tidning

C 160

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

19 juni 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2010/C 160/01	Meddelande från kommissionen om frivilliga system och normalvärden i EU:s hållbarhetssystem för biodrivmedel och flytande biobränslen	1
2010/C 160/02	Meddelande från kommissionen om det praktiska genomförandet av EU:s hållbarhetssystem för biodrivmedel och flytande biobränslen och om beräkningsregler för biodrivmedel	8
2010/C 160/03	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business) ⁽¹⁾	17

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2010/C 160/04	Eurons växelkurs	18
---------------	------------------------	----

SV

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2010/C 160/05	Beslut om rekonstruktionsåtgärder rörande försäkrings- och återförsäkringsbolaget ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA (Offentliggörande i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)	19
---------------	--	----

V Yttranden

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV DEN GEMENSAMMA HANDELSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2010/C 160/06	Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av keramiska plattor med ursprung i Folkrepubliken Kina	20
---------------	---	----

ÖVRIGA AKTER

Europeiska kommissionen

2010/C 160/07	Meddelande till personer och enheter som genom kommissionens förordning (EU) nr 532/2010 lagts till på den förteckning som avses i artikel 7.1 och 7.3 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran	27
---------------	--	----

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Meddelande från kommissionen om frivilliga system och normalvärden i EU:s hållbarhetssystem för
biodrivmedel och flytande biobränslen

(2010/C 160/01)

1. INLEDNING

År 2009 införde EU ett bindande hållbarhetssystem som var det mest omfattande och avancerade i sitt slag någonstans i världen. I direktivet om förnybar energi ⁽¹⁾ fastställs dessa hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. Motsvarande kriterier för biodrivmedel finns i direktivet om bränslekvalitet ⁽²⁾. De gäller för biodrivmedel/flytande biobränslen som producerats i EU och för importerade biodrivmedel/flytande biobränslen. Medlemsstaterna ska se till att de ekonomiska aktörerna uppfyller hållbarhetskriterierna då biodrivmedel/flytande biobränslen beaktas för de syften ⁽³⁾ som anges i direktivet om förnybar energi, direktivet om bränslekvalitet, gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd ⁽⁴⁾ och förordningen om koldioxidutsläppen från personbilar ⁽⁵⁾.

Hållbarhetssystemet innehåller följande två redskap som är avsedda att minska den administrativa belastningen för ekonomiska aktörer:

1. Möjligheten att använda erkända "frivilliga system" eller "bilaterala och multilaterala avtal" för att visa att vissa eller samtliga hållbarhetskriterier är uppfyllda.
2. Möjligheten att använda "normalvärden" som fastställs i direktivet för att visa att hållbarhetskriteriet avseende minskningar av växthusgasutsläppen är uppfyllt.

Kommissionen kan besluta att frivilliga system eller bilaterala och multilaterala avtal som ingås av EU innehåller tillförlitliga uppgifter beträffande hållbarhetskriterierna. Kommissionen kan lägga till normalvärden för nya produktionsmetoder för biodrivmedel/flytande biobränslen och uppdatera befintliga värden. Detta meddelande beskriver hur kommissionen tänker fullgöra det ansvar som leder fram till sådana beslut. Det innehåller information till medlemsstater, tredjeländer, ekonomiska aktörer och icke-statliga organisationer.

Parallellt med detta meddelande har kommissionen antagit ett meddelande om det praktiska genomförandet av EU:s hållbarhetssystem för biodrivmedel och flytande biobränslen och om beräkningsregler för biodrivmedel ⁽⁶⁾ som syftar till att underlätta ett konsekvent genomförande av hållbarhetssystemet.

I detta meddelande används numren på artiklarna i direktivet om förnybar energi för att hänvisa till specifika bestämmelser. Av tabellen framgår var motsvarande bestämmelser för biodrivmedel finns i direktivet om bränslekvalitet. De hänvisningar som i detta meddelande görs till "direktivet" avser direktivet om förnybar energi. I de fall direktivet om bränslekvalitet innehåller en motsvarande bestämmelse gäller de på motsvarande sätt för det direktivet.

Tabell 1. artiklar och bilagor som detta meddelande hänvisar till.

Direktivet om förnybar energi	Direktivet om bränslekvalitet
Artikel 17: Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7b: Hållbarhetskriterier för biodrivmedel

⁽¹⁾ Direktiv 2009/28/EG.⁽²⁾ Direktiv 98/70/EG, ändrat genom direktiv 2009/30/EG.⁽³⁾ För ytterligare uppgifter: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm⁽⁴⁾ EUT C 82, 1.4.2008, s. 1.⁽⁵⁾ Förordning (EG) nr 443/2009.⁽⁶⁾ Véase la página 8 de este Diario Oficial.

Direktivet om förnybar energi	Direktivet om bränslekvalitet
Artikel 18: Kontroll av överensstämmelse med hållbarhets-kriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7c: Kontroll av överensstämmelse med hållbarhets-kriterierna för biodrivmedel
Artikel 19: Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7d: Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel under hela livscykeln
Artikel 24: Öppenhetsplattform ⁽¹⁾	ingår ej ⁽²⁾
Artikel 25: Kommittéer	ingår ej
Bilaga V: Bestämmelser för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och deras fossila motsvarigheter	Bilaga IV: Bestämmelser för beräkning av växthusgaspåverkan från biodrivmedel under hela livscykeln

(1) Se http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

(2) I de fall dokument är relevanta för direktivet om bränslekvalitet har kommissionen för avsikt att även offentliggöra dem på webbplatsen för direktivet om bränslekvalitet.

2. FRIVILLIGA SYSTEM

De ekonomiska aktörerna ska kunna visa för medlemsstaterna att hållbarhetskriterierna beträffande minskning av växthusgasutsläpp, mark som har stort värde för den biologiska mångfalden och mark med stora kollager ⁽¹⁾ har uppfyllts ⁽²⁾. De kan göra detta på tre sätt:

1. Genom att förse relevant nationell myndighet med uppgifter, i enlighet med de krav som medlemsstaten har fastställt (ett "nationellt system") ⁽³⁾.
2. Genom att använda ett "frivilligt system" som kommissionen har erkänt för detta ändamål ⁽⁴⁾.
3. I enlighet med villkoren i bilaterala eller multilaterala avtal som EU har ingått med tredjeländer och som kommissionen har erkänt för detta ändamål ⁽⁵⁾.

Ett frivilligt system bör omfatta vissa eller samtliga av direktivets hållbarhetskriterier ⁽⁶⁾. Det får också omfatta andra hållbarhetsaspekter ⁽⁷⁾ som inte omfattas av kriterierna i direktivet ⁽⁸⁾.

Då kommissionen får en begäran om erkännande av ett frivilligt system ska den bedöma huruvida systemet uppfyller de relevanta kraven. Bedömningsförfarandet beskrivs nedan.

⁽¹⁾ Artikel 17.2–5.

⁽²⁾ Artikel 18.1.

⁽³⁾ Artikel 18.3.

⁽⁴⁾ Artikel 18.4 andra stycket, artikel 18.7.

⁽⁵⁾ Artikel 18.4 första stycket, artikel 18.7.

⁽⁶⁾ Frivilliga system förväntas inte omfatta kriteriet avseende de krav och normer för jordbruk och miljö som gäller för jordbrukare i EU (artikel 17.6). Jfr avsnitt 2.2 i meddelandet om det praktiska genomförandet av hållbarhetssystemet.

⁽⁷⁾ Detta skulle kunna omfatta de aspekter som avses i artikel 18.4 andra stycket.

⁽⁸⁾ Då sådana andra hållbarhetsaspekter har införts i ett frivilligt system får medlemsstaterna emellertid inte använda detta som grund för att vägra att beakta biodrivmedel/biobränslen som inte omfattas av systemet om dessa biodrivmedel/biobränslen uppfyller hållbarhets-kriterierna i direktivet.

2.1 Förfarande för bedömning och erkännande

När det gäller bedömningen av system har kommissionen för avsikt att

- påbörja bedömningsförfarandet när en begäran om erkännande inkommer,
- bedöma ett system oavsett ursprung, om det t.ex. har tagits fram av en statlig eller privat organisation,
- bedöma ett system oavsett om något annat erkänt system redan omfattar samma typ av råvaror, område etc.,
- bedöma ett system mot bakgrund av hållbarhetskriterierna i direktivet ⁽⁹⁾ och kraven för bedömning och erkännande i nästa avsnitt,
- bedöma huruvida systemet också kan användas som källa för tillförlitliga uppgifter om andra hållbarhetsaspekter ⁽¹⁰⁾ som inte omfattas av hållbarhetskriterierna i direktivet ⁽¹¹⁾.

Om det vid bedömningen visar sig att systemet uppfyller hållbarhetskriterierna och kraven för bedömning och erkännande har kommissionen för avsikt att

- inleda förfarandet ⁽¹²⁾ som ska mynna ut i att kommissionen antar ett beslut,

⁽⁹⁾ De organisationer som lämnar in en begäran uppmanas att ange för vilka kriterier (eller aspekter relaterade till dessa) i artikel 17.2–5 och för vilken information i kommissionens kommande beslut som avses i artikel 18.3 tredje stycket de begär erkännande.

⁽¹⁰⁾ Jfr artikel 18.4 andra stycket. De organisationer som lämnar in en begäran uppmanas att ange huruvida sådana aspekter omfattas av systemet de lämnar in.

⁽¹¹⁾ Kommissionen gör eventuellt inte detta omedelbart, beroende på om det är praktiskt möjligt eller inte, men har för avsikt att göra det så snart som möjligt.

⁽¹²⁾ Detta inbegriper kommittén för hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen, som inrättats genom artikel 25.2.

- erkänna systemet oavsett ursprung, om det t.ex. har tagits fram av en statlig eller privat organisation,
- erkänna systemet oavsett om något annat erkänt system redan omfattar samma typ av råvaror, område etc.,
- i regel erkänna systemet för den längsta tillåtna perioden på fem år ⁽¹⁾,
- i beslutet ange vilken eller vilka delar av direktivets hållbarhetskriterier som omfattas av systemet,
- i beslutet ange för vilka eventuella andra hållbarhetsaspekter systemet innehåller tillförlitliga uppgifter ⁽²⁾,
- hänvisa till beslutet på kommissionens öppenhetsplattform när det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Om bedömningen visar att ett system inte uppfyller kraven ska kommissionen informera den organisation som lämnat in begäran om detta.

Om innehållet i ett frivilligt system, efter det att det har erkänts, ändras så att grunden på vilken det ursprungligen erkändes kan påverkas förväntar sig kommissionen att bli underrättad därom. Kommissionen kan då bedöma huruvida det ursprungliga erkännandet fortfarande är giltigt.

2.2 Krav för bedömning och erkännande

Ett frivilligt system bör omfatta vissa eller samtliga av direktivets hållbarhetskriterier ⁽³⁾. Systemet skulle behöva omfatta ett system för kontroll ⁽⁴⁾, för vilket krav fastställs i detta avsnitt.

2.2.1 Dokumentation

Ett villkor för att delta i frivilliga system bör vara att de ekonomiska aktörerna

- har ett system som kan granskas med avseende på de underlag som är förknippade med den försäkran de lämnar eller har som grund,
- behåller underlagen i minst fem år, och
- åtar sig ansvaret att förbereda information för granskningen av sådana underlag.

⁽¹⁾ Artikel 18.6.

⁽²⁾ Ätminstone avseende dem som anges i artikel 18.4 andra stycket.

⁽³⁾ *Ibid.* fotnot [15].

⁽⁴⁾ Begreppen "granskning"/"granskare" och "kontroll"/"kontrollör" betraktas som utbytbara i detta meddelande.

Detta granskningsbara system bör normalt sett vara ett kvalitets-system som bygger på punkterna 2 och 5.2 i modul D1 ("Kvalitetssäkring av produktionen") i bilaga II till beslutet om en gemensam ram för saluföring av produkter ⁽⁵⁾.

2.2.2 Lämplig standard för oberoende granskning

I regel bör ett frivilligt system säkerställa att de ekonomiska aktörerna granskas innan de tillåts delta i systemet ⁽⁶⁾.

Sådan granskning kan utföras i form av "gruppgranskning" – framför allt för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ. I sådana fall kan kontroll göras av alla berörda enheter på grundval av ett urval enheter ⁽⁷⁾, eventuellt enligt en relevant standard som har utvecklats för detta ändamål ⁽⁸⁾. Gruppgranskning av överensstämmelse med systemets markrelaterade kriterier kan bara godtas om de berörda områdena ligger nära varandra och har liknande egenskaper. Gruppgranskning för beräkning av minskning av växthusgasutsläpp kan bara godtas om enheterna har liknande produktionssystem och produkter.

Genom det frivilliga systemet bör dessutom regelbundna retroaktiva granskningar utföras, åtminstone varje år, av ett urval av de försäkringar som gjorts inom ramen för systemet ⁽⁹⁾. Det är kontrollörerna som är ansvariga för att bestämma hur stort urval som krävs för att tillräcklig säkerhet ska kunna uppnås för utfärdande av ett kontrollutlåtande.

För båda typer av granskningar som avses ovan bör en kontrollör väljas som

- är extern – granskningen utförs inte av den ekonomiska aktören eller systemet,
- är oberoende – granskarna är oberoende av den verksamhet som granskas och har inga intressekonflikter,
- har allmänna kunskaper – kontrollorganet har allmänna kunskaper för att utföra granskningar, och
- har lämpliga särskilda kunskaper – granskarna har de kunskaper som krävs för att utföra granskningen i förhållande till systemets kriterier.

⁽⁵⁾ Beslut nr 768/2008/EG.

⁽⁶⁾ Det kan finnas undantag från denna regel beroende på vissa systems särskilda egenskaper (t.ex. system som endast består av normalvärden för beräkningar av växthusgaser); i sådana fall bör detta tydligt anges när systemet läggs fram för erkännande.

⁽⁷⁾ Det är kontrollörerna som är ansvariga för att bestämma hur stort urval som krävs för att tillräcklig konfidensnivå ska kunna uppnås.

⁽⁸⁾ T.ex. ISEAL:s (International Social and Environmental Accreditation and Labelling Alliance) standard P035 för gemensamma krav för certifiering av producentgrupper.

⁽⁹⁾ Det bör vara olika ekonomiska aktörer i urvalet från en period till en annan.

Av det frivilliga systemets begäran om erkännande bör framgå hur systemet ska säkerställa detta när urvalen för kontrollörer anordnas. Exempel på metoder för att visa detta finns i tabell 2.

Det är att föredra, men inte nödvändigt, att granskare, där så är möjligt och lämpligt, är ackrediterade för den typ av granskningsuppdrag de ska utföra ⁽¹⁾.

Tabell 2: Exempel på sätt att visa att kontrollörerna uppfyller kraven

Kontrollörens egenskaper	Krav som uppfyllts
Erfarenhet av granskning i enlighet med ISO ⁽¹⁾ -standard 19011 om vägledning för revision av kvalitets- och/eller miljöledningssystem.	— Oberoende. — Allmänna kunskaper. — Särskilda kunskaper beträffande kriterierna i direktivet och andra miljöaspekter.
Ackreditering enligt ISO-standard 14065 om krav på validerare och verifierare av växthusgaser för användning vid ackreditering eller annan form av erkännande ⁽²⁾ .	— Oberoende. — Allmänna kunskaper. — Särskilda kunskaper om växthusgasrapporter.
Erfarenhet av granskning i enlighet med ISO-standard 14064-3 om kravspecifikation med vägledning för validering och verifiering av växthusgasrapporter.	— Oberoende. — Allmänna kunskaper. — Särskilda kunskaper om växthusgasrapporter.
Erfarenhet av granskning i enlighet med <i>International Standard on Assurance Engagements (ISAE) 3000</i> om bestyrkan-deuppdrag som avser andra sakförhållanden än historisk finansiell information.	— Oberoende. — Allmänna kunskaper.
Ackreditering enligt ISO-guide 65 ⁽³⁾ om allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram ⁽⁴⁾ .	— Oberoende. — Allmänna kunskaper.

⁽¹⁾ Internationella standardiseringsorganisationen.

⁽²⁾ Ackreditering enligt denna standard inbegriper ofta samtidigt ackreditering enligt ett särskilt "program för växthusgaser", t.ex. EU:s utsläppshandelssystem. I så fall behöver eventuella ytterligare krav enligt det programmet inte beaktas i fråga om vad som avses i denna tabell. De bör inte beaktas om de strider mot bestämmelserna i direktivet.

⁽³⁾ Motsvarande Europastandard är EN 45011.

⁽⁴⁾ Ackreditering enligt denna standard inbegriper ofta samtidigt ackreditering enligt särskilda krav för t.ex. en produkt. I så fall behöver eventuella ytterligare krav enligt det programmet inte beaktas i fråga om vad som avses i denna tabell. De bör inte beaktas om de strider mot bestämmelserna i direktivet.

Av varje begäran om erkännande som lämnas till kommissionen bör framgå att granskningar på ett korrekt sätt kommer att planeras, genomföras och avrapporteras. Detta innebär vanligtvis att granskaren

- ska kartlägga den ekonomiska aktörens verksamhet som är relevant för systemets kriterier,
- ska kartlägga den ekonomiska aktörens relevanta metoder och övergripande organisation med avseende på systemets kriterier och kontrollerar att relevanta kontrollmetoder tillämpas effektivt,
- åtminstone ska fastställa en "begränsad säkerhet" ⁽²⁾ mot bakgrund av egenskaperna och komplexiteten hos den ekonomiska aktörens verksamhet,
- ska analysera de risker som kan leda till väsentliga felaktigheter, på grundval av kontrollörens yrkeskunskap och den information som den ekonomiska aktören har lagt fram,

⁽¹⁾ Sådan ackreditering skulle utföras av medlemmar i *International Accreditation Forum*, av de organ som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 765/2008 eller av organ som har ett bilateralt avtal med *European Co-operation for Accreditation*.

⁽²⁾ En "begränsad säkerhet" innebär en minskning av risken till en acceptabel nivå som utgångspunkt för ett negativt uttalande från granskarens sida, t.ex. "utifrån vår bedömning har inget föranlett oss att tro att felaktigheter förekommer i underlagen", medan en "hög grad av säkerhet" innebär en minskning av risken till en acceptabelt låg nivå som utgångspunkt för ett positivt uttalande, t.ex. "utifrån vår bedömning förekommer inga väsentliga felaktigheter i underlagen". (Jfr ISAE 3000).

- ska upprätta en kontrollplan som motsvarar riskanalysen och omfattningen och komplexiteten hos den ekonomiska aktörens verksamhet, och som definierar de provtagningsmetoder som ska användas för den aktörens verksamhet,
- ska genomföra kontrollplanen genom att samla in underlag i enlighet med de definierade provtagningsmetoderna samt alla övriga underlag av betydelse som kontrollören ska stödja sina slutsatser från kontrollen på,
- ska begära att aktören tillhandahåller saknade delar av verifieringskedjor, förklarar variationer eller reviderar försäkringar eller beräkningar innan de definitiva slutsatserna från kontrollen läggs fram.

2.2.3 Massbalanssystem

Produktionskedjan för biodrivmedel/biobränslen är vanligtvis lång, med många länkar, från den plats där råvaran hämtas till distributionen av drivmedlet. Råvaran omvandlas ofta till en mellanprodukt och därefter till en slutprodukt. Det är beträffande slutprodukten som det ska visas att kraven i direktivet har uppfyllts. Därför ska en försäkran göras avseende de råvaror och/eller mellanprodukter som använts.

Metoden enligt vilken uppgifter eller en försäkran angående en råvara eller mellanprodukt förknippas med försäkran angående en slutprodukt kallas spårbarhetskedja (*chain of custody*). Spårbarhetskedjan skulle i normala fall omfatta alla steg från råvaruproduktion till det tillfälle då bränslena frisläpps för förbrukning. Den metod för spårbarhetskedjan som fastställs i direktivet är massbalansmetoden ⁽¹⁾.

Det frivilliga systemet bör innehålla krav på att kontroll av massbalanssystemet sker samtidigt som kontroll av att systemets kriterier uppfylls på ett korrekt sätt ⁽²⁾. Detta bör även omfatta kontroll av underlag eller system som används för att uppfylla kraven i massbalanssystemet.

Massbalanssystemet är ⁽³⁾ ett system där "hållbarhetsegenskaper" förblir kopplade till "partier". Hållbarhetsegenskaperna kan t.ex. innefatta

- underlag som visar att direktivets hållbarhetskriterier är uppfyllda, och/eller
- en förklaring om att de råvaror som använts har erhållits på ett sätt som är förenligt med de markrelaterade hållbarhetskriterierna i direktivet, och/eller
- ett utsläppsvärde för växthusgaser, och/eller

⁽¹⁾ Artikel 18.1.

⁽²⁾ Detta krav skulle inte behöva ingå i ett frivilligt system om det bara omfattar en enda länk i kedjan (t.ex. lokaliseringen av råvaruproduktionen).

⁽³⁾ Enligt artikel 18.1.

- en beskrivning av de råvaror som använts ⁽⁴⁾, och/eller

- förklaringen "produktionen har tilldelats ett certifikat av typen X från det erkända frivilliga systemet Y", etc.

Hållbarhetsegenskaperna skulle behöva innehålla information om råvarans ursprungsland, utom för flytande biobränslen ⁽⁵⁾.

I de fall partier med olika (eller inga) hållbarhetsegenskaper blandas ⁽⁶⁾ förblir de olika storlekarna ⁽⁷⁾ och hållbarhetsegenskaperna för varje parti kopplade till blandningen ⁽⁸⁾. Om en blandning delas upp kan partier som skiljs från den kopplas till någon annan uppsättning hållbarhetsegenskaper ⁽⁹⁾ (åtföljda av storlekar) så länge kombinationen av alla partier som skiljts från blandningen är av samma storlekar för varje uppsättning hållbarhetsegenskaper som ingick i blandningen. En "blandning" kan ha vilken form som helst där partierna normalt sett står i kontakt med varandra, t.ex. i en behållare eller i en bearbetnings- eller logistikanläggning (definierad som en geografisk plats med exakta gränser inom vilka produkter kan blandas).

Balansen i systemet kan vara kontinuerlig över tiden, och i sådana fall får det inte uppstå någon "förlust", dvs. en situation där vid någon given tidpunkt mer hållbart material har avlägsnats än vad som har tillförts. Alternativt skulle balansen kunna uppnås över en lämplig tidsperiod och kontrolleras regelbundet. I båda fallen är det nödvändigt att det finns lämpliga arrangemang för att säkerställa att balansen bibehålls.

2.3 Icke typiska frivilliga system

I avsnitt 2.2 beskrivs de krav som kommissionen har för avsikt att bedöma för erkännande av "typiska" frivilliga system som direkt omfattar ett eller flera av direktivets kriterier. "Icke typiska" system kan ta andra former, t.ex. kartor över vissa geografiska områden som uppfyller eller inte uppfyller kriterierna, beräkningsverktyg för bedömning av minskning av växthusgasutsläpp eller regionala värden för växthusgaser inom jordbruket som är förknippade med en viss råvara. För dessa system

⁽⁴⁾ T.ex. försäkran om ett normalvärde.

⁽⁵⁾ Jfr artikel 7a.1 a i direktivet om bränslekvallitet.

⁽⁶⁾ I de fall partier med samma hållbarhetsegenskaper blandas justeras bara partiets storlek. Hållbarhetsegenskaperna förblir troligtvis oförändrade om samma råvaror används, och "normalvärden" eller "regionala faktiska värden" används.

⁽⁷⁾ I de fall processteg eller förluster är inblandade bör lämpliga omvandlingsfaktorer användas för att justera ett partis storlek därefter.

⁽⁸⁾ Om egenskaperna omfattar olika värden för växthusgasutsläpp förblir de således åtskilda; för dessa värden kan inte ett medeltal användas för att påvisa överensstämmelse med hållbarhetskraven.

⁽⁹⁾ Det innebär att där en "hållbarhetsegenskap" skulle vara beskrivningen av råvaran, t.ex. "raps", kan denna egenskap skilja sig från vad partiet innehåller fysiskt, t.ex. en blandning av raps- och solrosolja.

kommer kommissionen att fastställa ett lämpligt bedömningsförfarande när den får en begäran om erkännande av ett sådant system. Kommissionen kommer att överväga huruvida de principer och krav som beskrivs ovan ska tillämpas eller om andra metoder krävs.

2.4 Uppdatering

Eftersom inga erfarenheter kommer att göras innan bedömningarna har påbörjats kan flexibilitet behövas. På grundval av gjorda erfarenheter eller utvecklingen på marknaden, inbegripet arbete inom standardiseringsorgan, kommer kommissionen eventuellt att se över det förfarande som fastställs här. I så fall har kommissionen för avsikt att informera om detta på öppenhetsplattformen.

2.5 Frivilliga system för flytande biobränslen

När det gäller flytande biobränslen kan kommissionen inte uttryckligen erkänna ett frivilligt system som en källa för tillförlitliga uppgifter för de markrelaterade kriterierna⁽¹⁾. Om kommissionen emellertid beslutar att tillförlitliga uppgifter beträffande biodrivmedel tillhandahålls genom ett frivilligt system uppmanar kommissionen medlemsstaterna att godta sådana system även för flytande biobränslen.

2.6 Erkännande av bilaterala eller multilaterala avtal

EU kan med tredjeländer ingå bilaterala eller multilaterala avtal som innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier som motsvarar de kriterier som fastställs i direktivet⁽²⁾. Ett sådant avtal skulle, efter det att det har ingåtts, enligt direktivet ändå behöva erkännas på liknande sätt som frivilliga system⁽³⁾. Vid detta förfarande skulle relevanta delar av avsnitt 2.2.2 kunna tas i beaktande.

3. NORMALVÄRDEN

Direktivet innehåller "normalvärden" som de ekonomiska aktörerna kan använda för att visa på överensstämmelse med hållbarhetskriterierna avseende minskningar i utsläppen av växthusgaser. Detta bör minska den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna eftersom företagen kan välja att använda dessa förutbestämda värden i stället för att beräkna ett faktiskt värde⁽⁴⁾. För att göra det osannolikt att en ekonomisk aktör – genom att använda normalvärden – lämnar en försäkran om värden som är bättre än det faktiska värdet är normalvärdena försiktiga. Normalvärdena kan uppdateras till följd av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen⁽⁵⁾.

3.1 Bakgrund till beräkningen av normalvärdena

Normalvärdena i direktivet är konstruerade på grundval av tre delar – en uppsättning vetenskapliga uppgifter, metoden i direktivet⁽⁶⁾ och en regel för omvandling av typiska värden till

normalvärden. De vetenskapliga uppgifterna för en särskild produktionskedja för biodrivmedel/flytande biobränslen bearbetas i enlighet med metoden för framtagning av ett typiskt värde för kedjan. En faktor på + 40 % tillämpas sedan på utsläppen från den "bearbetande" delen för omvandling av typiska värden till försiktiga normalvärden. För "transport och distribution" tillämpas inte någon sådan faktor eftersom bidraget därifrån till de totala utsläppen är litet⁽⁷⁾. Någon faktor för "odling" tillämpas inte heller eftersom frågan om försiktiga värden i det här fallet hanteras genom vissa restriktioner för användningen av normalvärden⁽⁸⁾.

3.2 Framtida uppdateringar och komplettering av normalvärden

De vetenskapliga uppgifterna sammanställs av oberoende experter⁽⁹⁾ och publiceras på GFC:s webbplats⁽¹⁰⁾. För att kommentera uppgifterna med en vetenskapligt motiverad försäkran måste experterna kontaktas direkt så att uppgifterna kan revideras på lämpligt sätt under nästa uppdateringsomgång⁽¹¹⁾.

Direktivet innehåller både

- "allmänna kedjor", dvs. kedjor som kännetecknas av råvarutyp och typ av biodrivmedel/flytande biobränsle, t.ex. "etanol av sockerbetor", och
- "särskilda kedjor", dvs. kedjor som kännetecknas av en mer specifik beskrivning än allmänna kedjor, t.ex. "etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)".

Kommissionen har för avsikt att komplettera ytterligare allmänna kedjor med normalvärden om

- de har betydelse för marknaden i EU och det åtminstone finns en anläggning/kedja, eller det är en allmän kedja som med säkerhet kan förväntas komma till användning för EU i en nära framtid, och
- det finns relevanta uppgifter av tillfredsställande kvalitet och säkerhet enligt de oberoende experternas bedömning.

För införandet av särskilda kedjor har kommissionen för avsikt att beakta följande två ytterligare kriterier:

- Huruvida skillnaden mellan normalvärdena för de särskilda och de allmänna kedjorna är storleksmässigt signifikant, och

⁽⁷⁾ Jfr artikel 19.7 a.

⁽⁸⁾ Artikel 19.2–19.4.

⁽⁹⁾ Institutet för miljö och hållbar utveckling inom kommissionens gemensamma forskningscentrum (GFC), som ingår i JEC Consortium – ett konsortium som består av kommissionens gemensamma forskningscentrum, biltillverkarnas sammanslutning för forskning och utveckling i Europa (EUCAR) och oljebolagens europeiska sammanslutning för miljö, hälsa och säkerhet vid raffinering (CONCAWE).

⁽¹⁰⁾ http://re.jrc.ec.europa.eu/bio/html/input_data_ghg.htm kommissionen har för avsikt att på sin öppenhetsplattform offentliggöra ett kalkylblad som visar beräkningen av normalvärdena utifrån dessa uppgifter.

⁽¹¹⁾ Jfr skäl 83 i direktivet om förnybar energi.

⁽¹⁾ Jfr artikel 18.4 och hänvisningen där till artikel 17.3–17.5.

⁽²⁾ EU:s mekanism för att ingå internationella avtal beskrivs i artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁽³⁾ Artikel 18.4.

⁽⁴⁾ Artikel 19.1.

⁽⁵⁾ Artikel 19.7.

⁽⁶⁾ Bilaga V, del C.

— (i fråga om särskilda kedjor med normalvärden för minskning av växthusgasutsläpp som är lägre än för den allmänna kedjan) huruvida det kan bedömas att minst en tiondel av EU:s förbrukning av den berörda allmänna kedjan av biodrivmedel/flytande biobränslen produceras med metoder som leder till utsläpp som är större än dem som avspeglas av normalvärdet för denna allmänna kedja.

Kommissionen har inte för avsikt att införa normalvärden för särskilda kedjor med hänsyn till det geografiska ursprunget för var råvarorna eller biodrivmedlen/de flytande biobränslena produceras, utan snarare i förhållande till särskild praxis, teknik etc.

Kommissionen har för avsikt att vartannat år från och med 2010 uppdatera/lägga till normalvärden om så är lämpligt, parallellt med den rapport som kommissionen är skyldig att lägga fram 2012 och vartannat år därefter om normalvärdena för framtida biodrivmedel⁽¹⁾. Uppdateringar kan emellertid göras mellan dessa tidpunkter om så krävs. Under förberedelserna av detta kommer kommissionen att bedöma huruvida villkoren för att inbegripa särskilda kedjor, enligt ovan, är uppfyllda. För-

farandet för berörda parter för att föreslå ändringar av kedjorna eller nya kedjor är detsamma som för att kommentera uppgifter (se ovan).

4. SLUTSATSER

År 2009 införde EU ett bindande hållbarhetssystem som var det mest omfattande och avancerade i sitt slag någonstans i världen. I detta meddelande beskriver kommissionen hur den under de kommande åren ska hantera två verktyg i hållbarhetssystemet vilka är avsedda att minska den administrativa bördan för ekonomiska aktörer: dels bedömning och erkännande av frivilliga system eller bilaterala och multilaterala avtal, dels komplettering och uppdatering av normalvärden. Detta bör underlätta hanteringen av hållbarhetssystemet. Frivilliga system kan ha en inverkan på varumarknaderna som inte bara sträcker sig till biodrivmedel och flytande biobränslen, och som bieffekt kan leda till en mer hållbar produktion av jordbruksråvaror. Bilaterala och multilaterala avtal kan leda till ytterligare förbättringar. Förutom dessa processer, som har satts igång genom EU:s nya politik för förnybar energi, kommer kommissionen också att aktivt arbeta genom internationella forum för att främja hållbarhetskriterier på global nivå.

⁽¹⁾ De som ingår i bilaga V delarna B och E; jfr artikel 19.5.

Meddelande från kommissionen om det praktiska genomförandet av EU:s hållbarhetssystem för biodrivmedel och flytande biobränslen och om beräkningsregler för biodrivmedel

(2010/C 160/02)

1. EU:S HÅLLBARHETSSYSTEM FÖR BIODRIVMEDEL OCH FLYTANDE BIOBRÄNSLEN

Genom EU:s nya politik för förnybar energi har unionen infört det mest omfattande och mest avancerade bindande hållbarhetssystem av sitt slag i hela världen. Det kommer att tillämpas både på inhemskt producerade och importerade biodrivmedel och flytande biobränslen. Dessa hållbarhetskriterier fastställs i direktivet om förnybar energi ⁽¹⁾ som antogs 2009. För biodrivmedel fastställs motsvarande kriterier i direktivet om bränslekvalitet ⁽²⁾.

I detta meddelande fastställs hur medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna kan genomföra hållbarhetskriterierna och beräkningsreglerna för biodrivmedel i direktivet om förnybar energi i praktiken. Meddelandet är inte rättsligt bindande. Det är utformat för att bistå medlemsstaterna och underlätta ett enhetligt genomförande av hållbarhetskriterierna. Det åtföljs av ett meddelande om frivilliga system och normalvärden och av kommissionens riktlinjer för beräkningen av kollager på land.

1.1 Inledning till detta meddelande

Hållbarhetskriterierna gäller för biodrivmedel/biobränslen som produceras i EU och för importerade biodrivmedel/biobränslen.

Medlemsstaterna ansvarar för att säkerställa att hållbarhetskriterierna uppfylls då biodrivmedlen/de flytande biobränslena

1. ska medräknas med avseende på målen för förnybar energi i enlighet med direktivet om förnybar energi ⁽³⁾,

2. används för att uppfylla kvoter för energi från förnybara energikällor ⁽⁴⁾,

3. får finansiellt stöd för deras användning ⁽⁵⁾,

4. medräknas med avseende på målet i direktivet om bränslekvalitet om att minska utsläppen av växthusgaser (endast biodrivmedel) ⁽⁶⁾,

5. får investerings- och/eller driftstöd i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (endast biodrivmedel) ⁽⁷⁾,

6. beaktas i enlighet med bestämmelserna för fordon som drivs med alternativa drivmedel i förordningen om koldioxidutsläpp från personbilar (endast "E85" bioetanol) ⁽⁸⁾.

Detta meddelande åtföljs av kommissionens riktlinjer för beräkning av kollager på land ⁽⁹⁾ – ett bindande dokument som antogs i enlighet med punkt 10 i bilaga V till direktivet om förnybar energi och av ett meddelande om frivilliga system och normalvärden ⁽¹⁰⁾.

I detta meddelande används artikelnumren i direktivet om förnybar energi för att hänvisa till specifika bestämmelser. I tabellen anges var motsvarande bestämmelser för biodrivmedel finns i direktivet om bränslekvalitet. Hänvisningar i detta meddelande till "direktivet" avser direktivet om förnybar energi. Då direktivet om bränslekvalitet innehåller en motsvarande bestämmelse gäller den även det direktivet.

Tabell: Artiklar och bilagor som det hänvisas till i detta meddelande

Direktivet om förnybar energi	Direktiv om bränslekvalitet
Artikel 2: Definitioner	ingår ej
Artikel 5: Beräkning av andelen energi från förnybara energikällor	ingår ej
Artikel 17: Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7b: Hållbarhetskriterier för biodrivmedel

⁽¹⁾ Artikel 17 i direktiv 2009/28/EG.

⁽²⁾ Se artikel 7b i direktiv 98/70/EG i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2009/30/EG.

⁽³⁾ Artikel 17.1 a. Till följd av tillämpningsområdet för "slutlig energiförbrukning" i enlighet med förordning (EG) nr 1099/2008 omfattar detta biodrivmedel som används i internationell luftfart (då det säljs i en medlemsstat), men inte i internationella sjötransporter.

⁽⁴⁾ Artikel 17.1 b. I enlighet med artikel 2.1 i direktivet om förnybar energi.

⁽⁵⁾ Artikel 17.1 c. Oftast som en del av ett nationellt stödssystem.

⁽⁶⁾ Artikel 7a i direktivet om bränslekvalitet.

⁽⁷⁾ EUT C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Artikel 6 i förordning (EG) nr 443/2009.

⁽⁹⁾ EUT L 151, 17.6.2010, s. 19.

⁽¹⁰⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

Direktivet om förnybar energi	Direktiv om bränslekvalitet
Artikel 18: Kontroll av överensstämmelse med hållbarhets-kriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7c: Kontroll av överensstämmelse med hållbarhets-kriterierna för biodrivmedel
Artikel 19: Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel och flytande biobränslen	Artikel 7d: Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel under hela livscykeln
Artikel 21: Särskilda bestämmelser för energi från förnybara energikällor inom transportsektorn	ingår ej
Artikel 24: Öppenhetsplattform ⁽¹⁾	ingår ej ⁽²⁾
Bilaga III: Energiinnehåll i transportdrivmedel	ingår ej
Bilaga V: Bestämmelser för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och deras fossila motsvarigheter	Bilaga IV: Bestämmelser för beräkning av växthusgasutsläpp från biodrivmedel under hela livscykeln

⁽¹⁾ Finns på följande webbplats: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm

⁽²⁾ Om dokumenten är relevanta för direktivet om bränslekvalitet avser kommissionen att offentliggöra dem även på webbplatsen för direktivet om bränslekvalitet.

2. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNING AV HÅLLBARHETS-KRITERIERNA

Direktivet innehåller hållbarhetskriterier avseende minskade växthusgasutsläpp ⁽¹⁾, mark som har stort värde för den biologiska mångfalden ⁽²⁾, mark med stora kollager ⁽³⁾ och miljövänliga jordbruksmetoder ⁽⁴⁾. Dessa hållbarhetskriterier måste uppfyllas för de ändamål som anges i avsnitt 1. Detta innebär att kriterierna inte gäller för alla biodrivmedel/flytande biobränslen, endast de som omfattas av dessa ändamål – även om detta för närvarande omfattar huvuddelen.

2.1 Kriterier som avser minskade växthusgasutsläpp och mark

Medlemsstaterna måste kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de berörda biodrivmedlen och flytande biobränslena uppfyller de hållbarhetskriterier som avser minskningen av växthusgasutsläpp och mark ⁽⁵⁾. De ekonomiska aktörerna har tre metoder att göra detta på:

1. Genom att ge den relevanta nationella myndigheten uppgifter, i enlighet med de krav som den medlemsstaten har fastställt (ett "nationellt system", alla medlemsstater måste inrätta ett sådant) ⁽⁶⁾.
2. Genom att använda ett "frivilligt system" som kommissionen har erkänt för det ändamålet ⁽⁷⁾.
3. I enlighet med villkoren i ett bilateralt eller multilateralt avtal som har slutits av unionen och som kommissionen har erkänt för det ändamålet ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Artikel 17.2.

⁽²⁾ Artikel 17.3.

⁽³⁾ Artikel 17.4 och 17.5.

⁽⁴⁾ Artikel 17.6.

⁽⁵⁾ Artikel 18.1.

⁽⁶⁾ Artikel 18.3.

⁽⁷⁾ Artikel 18.4, andra stycket, artikel 18.7.

⁽⁸⁾ Artikel 18.4, första stycket, artikel 18.7.

Olika metoder kan användas för att visa överensstämmelse med olika kriterier.

Medlemsstaterna måste definiera vilka ekonomiska aktörer som ska skicka den berörda informationen. De flesta transportdrivmedel är föremål för punktskatt, som ska betalas då de släpps för konsumtion ⁽⁹⁾. Det självklara valet är att lägga ansvaret för att lämna information om biodrivmedel på den ekonomiska aktör som betalar punktskatten. Vid denna tidpunkt bör information avseende hållbarhetskriterierna längs med hela bränslekedjan vara tillgänglig ⁽¹⁰⁾.

För flytande biobränslen och vissa biodrivmedel, t.ex. de som används i avgränsade fordonsflottor eller luftfart, kan det behövas separata bestämmelser för att identifiera den ansvariga ekonomiska aktören.

Medlemsstaterna måste kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att den information som lämnas genomgår en tillfredsställande oberoende granskning ⁽¹¹⁾. Om de ekonomiska aktörerna använder ett frivilligt system eller en bilateral/multilateral överenskommelse som erkänns av kommissionen för att visa överensstämmelse med hållbarhetskriteriet ombesörjs detta genom erkännandet. Då de ekonomiska aktörerna följer ett förfarande som fastställs i den nationella lagstiftningen uppmanas medlemsstaterna att stödja sig på kraven med hänsyn till tillfredsställande oberoende granskning och massbalanssystemet ⁽¹²⁾ i avsnitt 2.2 i meddelandet om frivilliga system och normalvärdet ⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Jfr direktiv 2008/118/EG och direktiv 2003/96/EG.

⁽¹⁰⁾ Det enda undantaget kan vara de växthusgasutsläpp från distributionen av bränslet (om det behövs för beräkningen av ett faktiskt värde). Det är lämpligt att använda en normalkoefficient för detta.

⁽¹¹⁾ Artikel 18.3.

⁽¹²⁾ Artikel 18.1.

⁽¹³⁾ En viktig skillnad är att under det frivilliga systemet skulle som allmän regel ett frivilligt system säkerställa att ekonomiska aktörer granskas innan de tillåts att delta i systemet. Det finns inget behov av ett sådant krav i nationella system, i vilka det kan vara lämpligt att tillåta särskilda krav från de ekonomiska aktörerna.

2.2 Jordbruks- och miljökrav och -normer för EU-jordbrukare ⁽¹⁾

Kriteriet avseende jordbruks- och miljökrav och -normer för EU-jordbrukare gäller endast för biodrivmedel/flytande biobränslen som framställs från råvaror med ursprung i EU. Till skillnad från de andra kriterierna tas kontroll av överensstämmelse med detta kriterium inte upp i direktivet ⁽²⁾. Medlemsstaterna förväntas lita på sina befintliga kontrollsystem ⁽³⁾ för att säkerställa att jordbrukarna uppfyller dessa krav. Om det finns jordbrukare på deras territorium som levererar råvaror för biodrivmedel/flytande biobränsle men som inte omfattas av dessa kontrollsystem måste medlemsstaterna inkludera dem.

Om det visar sig att ett kontrollsystem bryter mot detta kriterium måste medlemsstaten säkerställa att detta beaktas för de ändamål som anges i avsnitt 1.

2.3 De varor som omfattas

Såsom fastställs i direktivet avses med *biodrivmedel* vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål. Med *flytande biobränslen* avses vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål ⁽⁴⁾. I det sistnämnda ingår endast flytande bränslen. Detta innebär att hållbarhetskrakterna gäller för biogas för transport men inte för biogas som används för uppvärmning eller el.

Även om många typer av biodrivmedel nämns i direktivet ⁽⁵⁾ syftar dessa förteckningar till att underlätta genomförandet av direktivet och de är inte uttömmande. Biodrivmedel och flytande biobränslen som inte förtecknas kan också medräknas mot direktivets mål.

Det anses att termen *flytande biobränslen* inkluderar viskös vätska såsom rester av matolja, animaliska fetter, palmolja, rå tallolja och talloljebeck.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk behöver emellertid endast uppfylla hållbarhetskrakteriet som avser minskningen av växthusgasutsläpp ⁽⁶⁾. Vad som utgör avfall eller restprodukter tas upp i avsnitt 5. Restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk är restprodukter som framställs direkt genom jordbruk, fiske, vattenbruk och skogsbruk. De inkluderar inte restprodukter från därmed förknippad industri eller bearbetning.

2.4 Harmonisering av hållbarhetskrakterier

Direktivets hållbarhetskrakterier harmoniseras till fullo på gemenskapsnivå och antogs i enlighet med artikel 95 (inre marknaden) i EG-fördraget. Därför får medlemsstaterna inte fastställa ytter-

ligare egna kriterier för syftena 1–4 som anges i avsnitt 1 ⁽⁷⁾. Det innebär att medlemsstaterna inte får ändamål för undanta biodrivmedel/flytande biobränslen från andra hållbarhetsvillkor än de hållbarhetsvillkor som fastställs i direktivet ⁽⁸⁾. Där vissa biodrivmedel/flytande biobränslen är mer fördelaktiga än andra och dyrare att producera får de nationella stödssystemen ta hänsyn till deras högre produktionskostnader ⁽⁹⁾.

2.5 Offentliggörande av information om hållbarhet

Medlemsstaterna kommer att få information från ekonomiska aktörer om uppfyllande av hållbarhetskrakterierna. De kommer också att få information om ursprungsland för alla vägtransportbränslen, fossila och förnybara, och var de köps ⁽¹⁰⁾. I enlighet med direktivet om förnybar energi finns det inget krav på medlemsstaterna att offentliggöra information, men de hindras heller inte från att göra det. Kommissionen uppmuntrar medlemsstaterna att offentliggöra sådan information på ett enhetligt sätt för alla bränslen. Kommissionen anser att om en medlemsstat beslutar att offentliggöra sådan information bör den beakta den eventuellt kommersiellt känsliga karaktären av ett företags specifika information i det hänseendet.

Kommissionen kommer att offentliggöra en sammanfattning av all information om biodrivmedel och flytande biobränslen som den har fått från medlemsstaterna på sin öppenhetsplattform ⁽¹¹⁾.

3. BERÄKNING AV VÄXTHUSGASPÅVERKAN

I direktivet krävs det att växthusgaserna minskar med 35 % (denna siffra ökar till 50 % i januari 2017, och till 60 % i januari 2018 för anläggningar där produktionen startade från och med 2017) ⁽¹²⁾. Direktivet innehåller en metod för att beräkna denna minskning ("faktiskt värde") samt "normalvärden", inbegripet "disaggregerade normalvärden", som kan användas i vissa fall för att visa att kriteriet har uppfyllts.

3.1 Undantag avseende anläggningar i drift den 23 januari 2008

Biodrivmedel/flytande biobränslen som produceras av anläggningar som var i drift den 23 januari 2008 undantas från att uppfylla kriteriet om minskade växthusgasutsläpp till den 1 april 2013 ⁽¹³⁾, så att t.ex. veteetanolanläggningar med brunkol som processbränsle och palmoljefabriker utan omhändertagande av metan får tid att anpassa sina processer. I termen *anläggning* ingår eventuell bearbetningsanläggning som används i produktionsprocessen. Det ska inte tolkas som att man får räkna med produktionsanläggningar som avsiktligt kan ha lagts

⁽¹⁾ Artikel 17.6.

⁽²⁾ Jfr artikel 18.1.

⁽³⁾ I enlighet med artikel 22 i kommissionens förordning (EG) nr 73/2009.

⁽⁴⁾ Artikel 2.

⁽⁵⁾ T.ex. i bilagorna III och V.

⁽⁶⁾ Jfr artikel 17.1.

⁽⁷⁾ För ändamålen i 5) och 6) som anges i avsnitt 1 är denna fråga inte relevant.

⁽⁸⁾ Artikel 17.8.

⁽⁹⁾ Jfr skäl 89 och 95 i direktivet om förnybar energi samt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskyddsåtgärder.

⁽¹⁰⁾ Artikel 7a.1 a i direktivet om bränslekvalitet.

⁽¹¹⁾ Artikel 18.3.

⁽¹²⁾ Artikel 17.2.

⁽¹³⁾ Artikel 17.2 sista stycket.

till produktionskedjan endast för att dra nytta av undantaget i denna bestämmelse. Om minst en sådan bearbetningsanläggning som används i produktionskedjan var i drift senast den 23 januari 2008 börjar kriteriet på en minskning av växthusgasutsläppen med minst 35 % gälla från och med den 1 april 2013.

3.2 Normalvärden

Direktivet innehåller "normalvärden" som ekonomiska aktörer kan använda för att bevisa att de uppfyller kriteriet för minskade växthusgasutsläpp⁽¹⁾. Bilaga I i detta meddelande innehåller riktlinjer om när normalvärden kan användas, inklusive när kombinationer av disaggregerade normalvärden och faktiska värden kan användas⁽²⁾.

Normalvärdena kan uppdateras av kommissionen. Arbetet med att uppdatera normalvärdena tas upp i meddelandet om frivilliga system och normalvärden.

Direktivet innehåller också "typiska värden" för växthusgasutsläpp från biodrivmedel⁽³⁾. Dessa värden kan inte användas av ekonomiska aktörer. De kan däremot användas av medlemsstaterna i deras rapporter vartannat år till kommissionen om hur främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor utvecklas⁽⁴⁾.

3.3 Att beräkna ett faktiskt värde

Faktiska värden för minskade växthusgasutsläpp kan alltid användas oavsett om det finns ett normalvärde för biodrivmedlet/det flytande biobränslet i fråga. Del C i bilaga V till direktivet innehåller bestämmelserna för beräkningen av det faktiska värdet.

Det verkar inte nödvändigt att inkludera beräkningsvärden som kommer att ha liten eller ingen påverkan på resultatet, exempelvis kemikalier som används i små mängder vid bearbetningen⁽⁵⁾.

För beräkningen av utsläpp från "odling" tillåter metoden att medelvärden används (för ett visst geografiskt område) som ett alternativ till faktiska värden⁽⁶⁾. Detta kan vara särskilt användbart för råvaror där det inte finns något normalvärde och för EU-regioner där användningen av normalvärden inte tillåts för vissa råvaror⁽⁷⁾. Medlemsstaterna kan upprätta förteckningar över sådana genomsnittsvärden. De kan också införlivas i de frivilliga system som bekämpar växthusgasutsläppens påverkan⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Bilaga V.

⁽²⁾ Det bör noteras att tilldelningen av utsläpp till samprodukter har beaktats i beräkningen av de (disaggregerade) normalvärdena.

⁽³⁾ Bilaga V.

⁽⁴⁾ Jfr artikel 22.2.

⁽⁵⁾ Här är det relevant att notera att siffrorna för de minskade växthusgasutsläppen är avrundade till närmaste procentenhet.

⁽⁶⁾ Jfr bilaga V del C punkt 6.

⁽⁷⁾ Jfr artikel 19.2 och 19.3.

⁽⁸⁾ Jfr artikel 18.4.

Kommissionen avser att på sin öppenhetsplattform offentliggöra kommenterade exempel på beräkningar av faktiska värden samt ett antal normalvärden som härrör från de datamängder som använts för att fastställa de normalvärden som kan användas för en del av de koefficienter som används vid beräkningen av de faktiska värdena.

Ytterligare delar av metoden för beräkning av växthusgaspåverkan finns i bilaga II till detta meddelande.

4. ATT UPPFYLLA DE MARKBASERADE KRITERIERNA

I direktivet identifieras kategorier mark som har stort värde för den biologiska mångfalden⁽⁹⁾. Råvaror för biodrivmedel/flytande biobränslen bör inte tas från denna mark.

I direktivet identifieras kategorier mark som har stora mängde kollager⁽¹⁰⁾. Om mark tillhörde en av dessa kategorier i januari 2008 och inte längre gör det, bör råvaror för biodrivmedel/flytande biobränslen inte tas från marken.

För en del av dessa kriterier tillåter direktivet undantag, under förutsättning att vissa bevis tillhandahålls.

Om marken tillhör fler än en av dessa kategorier mark tillämpas alla relevanta kriterier. Berättigande för ett undantag i enlighet med en av följande kriterier innebär inte ett undantag från de andra kriterier som tillämpas.

4.1 Mark som har stort värde för den biologiska mångfalden

Råmaterial bör inte tas från naturskog och annan trädbevuxen (naturskogs)mark, områden som utsetts till naturskyddsområden, och gräsmark med stor biologisk mångfald⁽¹¹⁾. Kommissionen avser att 2010 fastställa kriterier och geografisk räckvidd för att fastställa vilka gräsområden som kan anses vara gräsområden med stor biologisk mångfald⁽¹²⁾.

När det gäller icke naturlig gräsmark med stor biologisk mångfald är ett undantag möjligt om det finns belägg för att insamlande av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark. När det gäller naturskyddsområden är ett undantag möjligt om det finns belägg för att produktionen av råvarorna inte inverkar negativt på naturskyddssyftena i fråga⁽¹³⁾. Kommissionen är medveten om att Europeiska organisationen för standardisering (CEN) arbetar med frågan om vilken typ av belägg som bör tillhandahållas.

⁽⁹⁾ Artikel 17.3.

⁽¹⁰⁾ Artikel 17.4 och 17.5.

⁽¹¹⁾ Artikel 17.3.

⁽¹²⁾ Samrådsdokument finns på: http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm

⁽¹³⁾ Artikel 17.3 b är tillämplig för både i) och ii).

I direktivet ingår ett förfarande enligt vilket nya naturskyddsområden kan beaktas efter ett beslut från kommissionen ⁽¹⁾. För närvarande är inga sådana områden erkända. Då beslut tas för att erkänna områden kommer information om dessa beslut att göras tillgängliga på kommissionens öppenhetsplattform.

4.2 Mark med stora kollager

Råvaror bör inte tas från våtmarker, kontinuerligt beskogade områden, områden med krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller torvmark – om markens status har förändrats jämfört med dess status i januari 2008 ⁽²⁾.

Om råvaror tas från mark som var våtmarker ⁽³⁾ i januari 2008 och fortfarande är våtmarker då råvarorna tas från dem bryter man inte mot kriteriet om man använder dessa råvaror.

Termen "status" avser de fysiska kategorier som definieras i direktivet.

Ändringar av markanvändning som inte omfattas av detta kriterium måste fortfarande beaktas vid beräkningen av växthusgaspåverkan (se bilaga II).

4.2.1 Kontinuerligt beskogade områden ⁽⁴⁾

Innan begreppet kontinuerligt beskogat område beaktas bör man komma ihåg att en eventuell förändring av markanvändning måste beaktas vid beräkningen av växthusgaspåverkan ⁽⁵⁾, samt eventuellt behövas beaktas i andra politikområden än detta direktiv.

Termen *kontinuerligt beskogat område* definieras i direktivet som *mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden*. Termen inkluderar inte mark som huvudsakligen används som jordbruks- eller stadsmark ⁽⁶⁾.

4.2.2 Områden med krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan ⁽⁷⁾

För mark som liknar kontinuerligt beskogade områden men som har krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan är det möjligt med ett undantag då bevis tillhandahålls om att växthusgaspåverkan ⁽⁸⁾, inklusive eventuella förändringar sedan

⁽¹⁾ Artikel 17.3 b ii.

⁽²⁾ Artikel 17.4 och 17.5.

⁽³⁾ Artikel 17.4 a.

⁽⁴⁾ Artikel 17.4 b.

⁽⁵⁾ Jfr bilaga II till detta meddelande.

⁽⁶⁾ Med mark som huvudsakligen används som jordbruksmark avses i detta sammanhang trädbestånd i jordbruksproduktionssystem, som planteringar av fruktträd och oljepalmer och skogsjordbruksystem där grödor odlas under trädskärm.

⁽⁷⁾ Artikel 17.4 c.

⁽⁸⁾ Bilaga V del C.

januari 2008 vad gäller kollagret i det berörda området, uppfyller det lämpliga tröskelvärdet för kriteriet om minskade växthusgasutsläpp.

4.2.3 Torvmark ⁽⁹⁾

För biodrivmedel/flytande biobränslen som producerats från biomassa som odlats på mark som var torvmark i januari 2008, är det möjligt med ett undantag om det kan styrkas att

— marken var fullständigt dränerad i januari 2008, eller

— det inte har gjorts någon dränering av marken sedan januari 2008.

Detta innebär att för torvmark som var delvis dikad i januari 2008 skulle en senare djupare dikning som påverkar den mark som inte redan var fullständigt dikad, innebära att kriteriet inte uppfylldes.

Torv i sig anses inte vara biomassa ⁽¹⁰⁾.

4.3 Tillhandahålla bevis på uppfyllande

Bevis på uppfyllande av de markbaserade kriterierna kan anta många former, inklusive flygbilder, satellitbilder, kartor, uppgifter i markregister/databaser ⁽¹¹⁾ och undersökningar av anläggningarna.

Bevisen kan vara "positiva" eller "negativa".

Uppfyllande av kriteriet om "naturskog" kan exempelvis visas genom

— en flygbild av marken, som visar att den är planterad med sockerrör (positiv), eller

— en karta över alla naturskogar i regionen som visar den mark som ligger utanför den (negativ).

Kriterierna avser markens status i januari 2008. Men även tidigare bevis får användas. Om det till exempel visas att mark var åkermark lite tidigare än 2008, t.ex. 2005, kan detta vara tillräckligt för att visa uppfyllnad av en del eller alla markrelaterade kriterier.

Kommissionen avser att på sin öppenhetsplattform offentliggöra riktlinjer för ekonomiska aktörer för fastställande av de berörda markkategorierna.

⁽⁹⁾ Artikel 17.5.

⁽¹⁰⁾ Jfr artikel 22.

⁽¹¹⁾ T.ex. det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IACS) för EU:s gemensamma jordbrukspolitik.

5. BERÄKNINGSREGLER FÖR BIODRIVMEDEL

5.1 Redovisning av drivmedel som delvis kommer från icke-förnybara källor

Vissa drivmedel består endast delvis av förnybart material. För en del av dessa, som ETBE, anges det i bilaga III till direktivet vilken procentsats av drivmedlet som utgörs av förnybart material för redovisningsmålen⁽¹⁾. För sådana drivmedel som inte anges i bilaga III, inklusive drivmedel som produceras i flexibla processer som inte alltid levererar partier med samma mix av källor, kan man jämföra med bestämmelsen för el som genereras i flerbränsleanläggningar: "bidraget från varje energikälla ska beräknas på basis av dess energiinnehåll"⁽²⁾.

Av skäl som har med uppfyllnad av hållbarhetskriteriet för minskade växthusgasutsläpp att göra, måste den del av bränslet som kommer från biomassa och som det hänvisas till i föregående stycke uppfylla det lämpliga tröskelvärdet. För vissa, som ETBE, ger direktivet normalvärden.

Procentsatserna i bilaga III till direktivet gäller också vid fastställande om det ska krävas att i fråga om bränslen som innehåller biobränslen måste detta anges vid försäljningsstället⁽³⁾. Till exempel skulle det för bensin som innehåller 20 % ETBE inte krävas någon särskild information vid försäljningsstället eftersom mindre än 10 % kommer från förnybara källor.

5.2 Biobränslen som räknas dubbelt

Vissa biobränslen räknas dubbelt för att visa att de uppfyller målet på 10 % för andelen energi när det gäller alla former av transporter år 2020 och för att visa att de uppfyller nationella kvoter för energi från förnybara energikällor⁽⁴⁾. Alla andra bio-

drivmedel måste räknas enkelt. Då biodrivmedel endast produceras delvis från råvaror som räknas dubbelt ska dubbelräkningen endast tillämpas för den delen av biodrivmedlet⁽⁵⁾.

I de biodrivmedel som räknas dubbelt ingår de från avfall eller restprodukter.

Direktivet innehåller inga definitioner på "avfall" och "restprodukter". Kommissionen anser att dessa begrepp bör tolkas i linje med direktivets mål

— för dubbelt räknande, diversifiering av råvaror⁽⁶⁾,

— för växthusgasmetoden: inga utsläpp ska fördelas till samprodukter som produktionen inte syftade till, som halm när det gäller produktion av vete⁽⁷⁾.

I detta sammanhang kan avfall uppfattas som alla ämnen eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med⁽⁸⁾. Råvaror som avsiktligt har ändrats för att räknas som avfall (t.ex. genom att man lägger till avfallsmaterial till ett material som inte var avfall) uppfyller inte kraven.

I detta sammanhang kan restprodukter inkludera:

— restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk och

— restprodukter från bearbetning.

En restprodukt från bearbetning är ett ämne som inte är slutprodukten/slutprodukterna som en produktionsprocess direkt försöker producera. Den är inte ett huvudsyfte med produktionsprocessen och processen har inte avsiktligt ändrats för att producera den.

Exempel på restprodukter inkluderar råglycerin, talloljebeck och gödsel.

⁽¹⁾ Artikel 5.5.

⁽²⁾ Artikel 5.3.

⁽³⁾ Artikel 21.1.

⁽⁴⁾ Artikel 21.2.

⁽⁵⁾ Den delen är den fysiska andelen ("massbalanssystemet" för hållbarhetskriterierna gäller inte för denna bestämmelse).

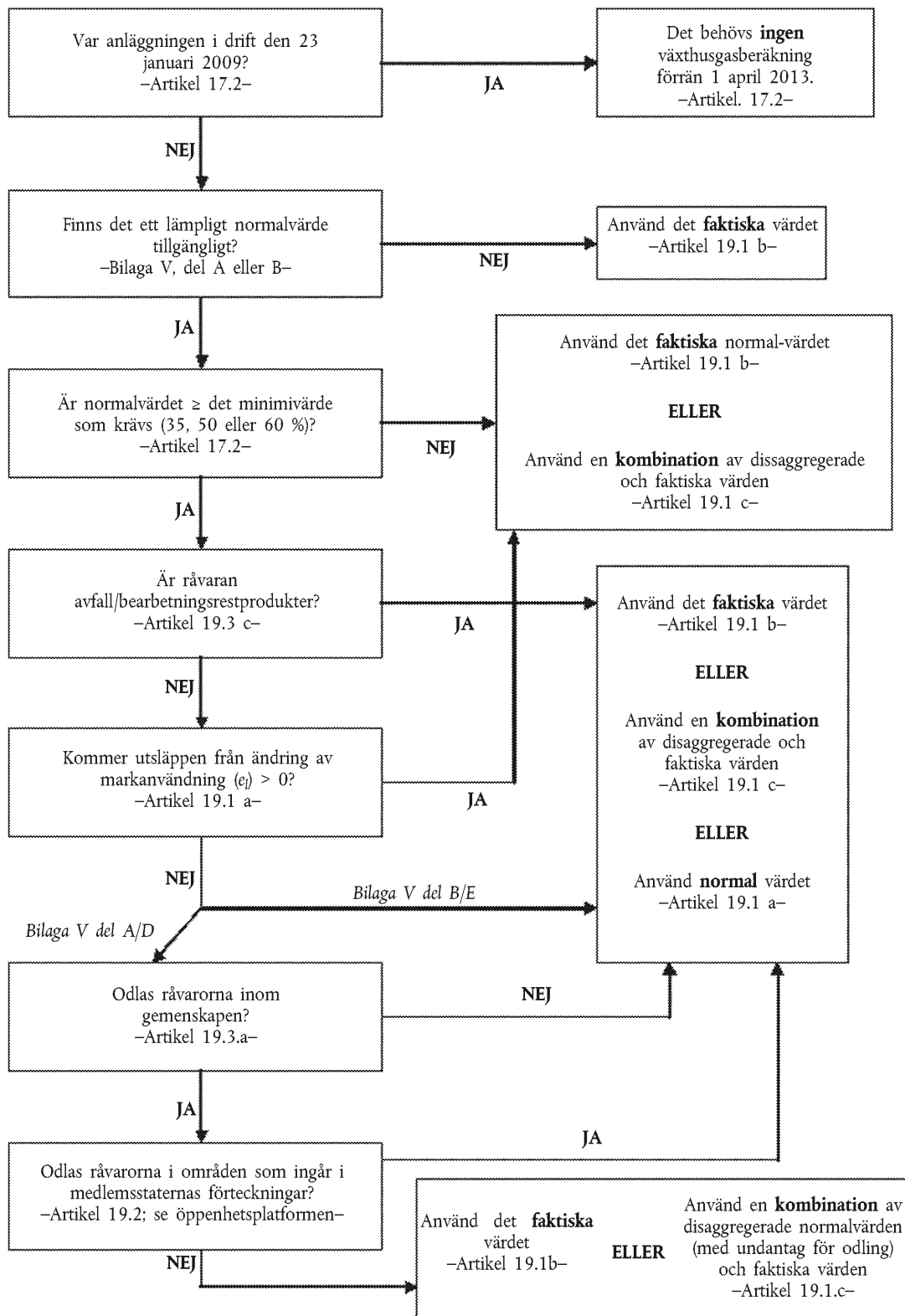
⁽⁶⁾ Jfr skäl 89 i direktivet om förnybar energi.

⁽⁷⁾ Jfr bilaga V del C punkt 18.

⁽⁸⁾ Inklusivt material som måste återkallas från marknaden av hälso- eller säkerhetsskäl.

BILAGA I

Metoder för att beräkna växthusgaspåverkan

BILAGA II

Metoder för att beräkna växthusgaspåverkan: ytterligare beståndsdelar

Utsläppsminskningar genom beständig inlagring av kol i marken genom förbättrade jordbruksmetoder (Bilaga V, del C, punkt 1)

I "förbättrade jordbruksmetoder" kan ingå metoder som

- att byta till minskad eller ingen jordbearbetning,
- förbättrad växtföljd och/eller täckgrödor, inklusive förvaltning av skörderester,
- förbättrade gödningsmedel eller förbättrad gödselhantering,
- användning av jordförbättringsmedel (t.ex. kompost).

Utsläppsminskningar från sådana förbättringar kan beaktas om bevis tillhandahålls för att inlagringen av kol i marken har ökat, eller om det tillhandahålls pålitliga och kontrollerbara bevis för att den rimligtvis förväntas ha ökat, under den period då de berörda råvarorna odlades⁽¹⁾.

Utsläppsminskningarna vad gäller $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ kan beräknas genom formeln i punkt 7 i metoden, genom att ersätta divisorn "20" med perioden (i år) för odlingen av de berörda grödorna.

Odling (punkt 6)

De insatser/variabler som påverkar utsläppen från odling omfattar normal utsäde, bränsle, gödningsmedel, bekämpningsmedel, avkastning och utsläpp av dikväveoxid från fältet. Den korta kolykelns upptagning av koldioxid i växter beaktas inte här. För att kompensera för det, beaktas inte utsläppen från det bränsle som används i punkt 13.

Metoden för "odling" möjliggör – som ett alternativ till faktiska värden – användningen av genomsnitt för mindre geografiska områden än de som används vid beräkningen av normalvärdena. Normalvärdena beräknades (med ett undantag) för en global nivå. Inom EU innebär emellertid direktivet restriktioner om deras användning. Dessa restriktioner gäller på nivån NUTS II-områden⁽²⁾. Av detta verkar följa att inom EU bör genomsnittet vara för NUTS II-områden eller för en lägre nivå. En liknande nivå skulle logiskt sett även vara lämplig utanför EU.

Kvävedioxidutsläpp (punkt 6)

Ett lämpligt sätt att beakta kvävedioxidutsläpp från markerna är IPCC-metoden, inklusive vad som där beskrivs som både "direkta" och "indirekta" kvävedioxidutsläpp⁽³⁾. Alla tre IPCC-rader kan användas av ekonomiska aktörer. Rad 3 som är beroende av detaljerad mätning och/eller utformning verkar mer relevant för beräkningen av "regionala" odlingsvärden (jfr avsnitt 3.3 i detta meddelande) än för beräkning av faktiska värden.

Förändrad markanvändning (punkt 7 och 10)

Förändrad markanvändning bör uppfattas som ändringar vad gäller vegetationstäckan mellan de sex markkategorier som används av IPCC (skogsmark, gräsmark, åkermark, våtmarker, bebyggelse och annan mark) plus en sjunde kategori med fleråriga grödor, dvs. fleråriga grödor vars stjälkar vanligtvis inte skördas årligen, som exempelvis skottskog med kort omloppstid och oljepalmer⁽⁴⁾. Detta innebär exempelvis att en förändring från gräsmark till åkermark är en förändrad markanvändning medan en förändring från en gröda (t.ex. majs) till en annan (t.ex. raps) inte är det. Åkermark inkluderar träda (dvs. mark som får vila under ett eller flera år innan den odlas igen). Förändring av förvaltningsåtgärder, bearbetningsmetoder eller gödslingsmetoder anses inte utgöra förändrad markanvändning.

⁽¹⁾ Mätningar av inlagrad kol i marken kan utgöra bevis, t.ex. genom en första mätning före odlingen och efterföljande regelbundna mätningar med flera år emellan. I sådana fall skulle, innan den andra mätningen är tillgänglig, ökningen i inlagring av kol i marken uppskattas genom en relevant vetenskaplig metod. Från och med den andra mätningen skulle mätningarna utgöra basen för att fastställa förekomsten av en ökning i inlagringen av kol i marken och dess omfattning.

⁽²⁾ Artikel 19.2 och 19.3. Dessa områden anges särskilt i bilaga I till förordning (EG) nr 1059/2003. Interaktiva kartor av områdena finns tillgängliga på: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

⁽³⁾ Jfr IPCC:s ändrade riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser, volym 4, kapitel 11 http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

⁽⁴⁾ Eftersom sådan mark har egenskaper från både åkermark och skogsmark.

I riktlinjerna för beräkning av kollager på land ⁽¹⁾ redogörs för detaljerna om beräkningen. Kommissionen avser att på sin öppenhetsplattform offentliggöra ett kommenterat exempel på beräkningen av utsläpp från förändringar av kollagret på grund av förändrad markanvändning.

Utsläppsintensitet för el från nätet (punkt 11)

I direktivet krävs det att man använder genomsnittliga utsläpp för en "angiven region". För EU är det mest logiska valet hela EU. När det gäller tredjeländer, där näten ofta är mindre uppkopplade över gränserna, kan det nationella genomsnittet vara ett lämpligt val.

Energifördelning (punkter 17 och 18)

Det lägre värmevärde som används vid tillämpningen av denna regel bör vara värdet för hela (sam)produkten, och inte för endast den torra delen av den. I många fall, särskilt avseende nästan torra produkter, kan dessa ge ett resultat som är en tillfredsställande approximering.

Eftersom värme inte har ett lägre värmevärde kan inga utsläpp fördelas till värme på den grunden.

Inga utsläpp bör fördelas för skörderester och bearbetningsrester, eftersom de anses ha noll utsläpp fram till dess att de samlas in ⁽²⁾, och inte heller för avfall. Ytterligare uppgifter om avfall och restprodukter finns i avsnitt 5.2.

Fördelningen bör tillämpas direkt efter att en samprodukt (ett ämne som normalt sett kan lagras eller kan handlas) och biodrivmedel/flytande biobränsle/mellanliggande produkter produceras i ett processteg. Detta kan vara ett processteg i en anläggning efter vilket ytterligare bearbetning i "senare led" äger rum, för endera produkt. Om emellertid bearbetning i senare led av de berörda (sam-)produkterna sammankopplas (av material eller energiåtermatningsslingor) med någon tidigare del av bearbetningen, anses systemet vara ett "raffinaderi" ⁽³⁾ och fördelningen ska äga rum på de ställen där de enskilda produkterna inte har blivit ytterligare bearbetade i senare led som är sammankopplat av material- eller energiåtermatningsslingor med någon tidigare del av bearbetningen.

El från kraftvärmeverk (punkt 16)

Den allmänna fördelningsregeln i punkt 17 gäller inte för el från kraftvärmeverk då kraftvärmeverket drivs av 1) fossila bränslen, 2) bioenergi, om detta inte är en samprodukt från samma process, eller 3) skörderester, även om de är en samprodukt från samma process. Istället gäller bestämmelsen i punkt 16 på följande sätt:

- a) Om kraftvärmeverket levererar värme inte bara till processen för biodrivmedel/flytande biobränslen utan även för andra ändamål, bör storleken på kraftvärmeverket beräkningsmässigt fiktivt minskas till den storlek som är nödvändig för att tillhandahålla endast den värme som behövs för processen för biodrivmedel/flytande biobränslen. Kraftvärmeverkets primära elproduktion bör fiktivt minskas proportionerligt.
- b) För den mängd el som återstår – efter denna fiktiva anpassning och efter eventuella faktiska interna elbehov har tillgodosetts – bör ett växthusgastillgodohavande anslås som bör subtraheras från bearbetningsutsläppen.
- c) Storleken på denna fördel är lika med de livscykelutsläpp som kan hänföras till produktionen av en lika stor mängd el från samma typ av bränsle i ett kraftverk.

Den fossila motsvarigheten (punkt 19)

Den fossila motsvarigheten som för närvarande ska användas för biodrivmedel är 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Detta värde kommer att ersättas av "de senast tillgängliga faktiska genomsnittsutsläppen från den fossila delen av bensin och diesel som förbrukats i gemenskapen" då den informationen blir tillgänglig från de rapporter som lämnas in i enlighet med direktivet om bränslekvalitet ⁽⁴⁾.

Den rapporteringen måste göras årligen och börja 2011. Om det är möjligt att beräkna det, kommer kommissionen att offentliggöra det nya värdet för den fossila motsvarigheten på sin öppenhetsplattform tillsammans med ett datum från vilket siffran kan anses vara "tillgänglig" och måste användas. Kommissionen kommer att beakta den senaste sådan uppdatering i sin nästa ändring av de typiska värdena och normalvärdena i direktivet.

⁽¹⁾ EUT L 151, 17.6.2010, s. 19.

⁽²⁾ På liknande sätt då dessa material används som råvaror börjar de med noll utsläpp vid insamlingstidpunkten.

⁽³⁾ Jfr bilaga V del C punkt 18 sista stycket.

⁽⁴⁾ I enlighet med artikel 7a i direktivet om bränslekvalitet måste (väg)bränsle/energileverantörer som är utsedda av medlemsstaterna rapportera till de utsedda myndigheterna avseende 1) den totala volymen för varje typ av bränsle eller energi som levererats samt uppgifter om var bränslet eller energin köpts och om dess ursprung, och 2) växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business)**

(Text av betydelse för EES)

(2010/C 160/03)

Kommissionen beslutade den 15 juni 2010 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
 - i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32010M5866. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.
-

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

18 juni 2010

(2010/C 160/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,2372	AUD	australisk dollar	1,4249
JPY	japansk yen	112,12	CAD	kanadensisk dollar	1,2723
DKK	dansk krona	7,4398	HKD	Hongkongdollar	9,6309
GBP	pund sterling	0,83570	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7588
SEK	svensk krona	9,5599	SGD	singaporiensk dollar	1,7170
CHF	schweizisk franc	1,3745	KRW	sydkoreansk won	1 490,51
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	9,3263
NOK	norsk krona	7,8615	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,4454
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,2010
CZK	tjeckisk koruna	25,733	IDR	indonesisk rupiah	11 328,86
EEK	estnisk krona	15,6466	MYR	malaysisk ringgit	4,0221
HUF	ungersk forint	280,05	PHP	filippinsk peso	56,783
LTL	litauisk litas	3,4528	RUB	rysk rubel	38,3840
LVL	lettisk lats	0,7076	THB	thailändsk baht	40,091
PLN	polsk zloty	4,0675	BRL	brasiliansk real	2,2000
RON	rumänsk leu	4,2400	MXN	mexikansk peso	15,5454
TRY	turkisk lira	1,9290	INR	indisk rupie	57,1220

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

**Beslut om rekonstruktionsåtgärder rörande försäkrings- och återförsäkringsbolaget ARFIN
Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA**

(Offentliggörande i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)

(2010/C 160/05)

Försäkringsföretag	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA. Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Datum, ikraftträdande och typ av beslut	ISVAP-åtgärd nr 2795 av den 14 april 2010 – Utnämning av provisorisk förvaltare i enlighet med artikel 230 i dekret (decreto legislativo) nr 209/2005.
Behörig myndighet	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Tillsynsmyndighet	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Utsedd förvaltare	Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Tillämplig lag	Italien Artikel 230 i dekret nr 209/2005.

Genom ISVAP-åtgärd nr 2795 av den 14 april 2010 utnämndes, i enlighet med artikel 230 i dekret nr 209 av den 7 september 2005, Angelo Cremonese till provisorisk förvaltare för ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA, med säte i Milano, Viale Nazario Sauro 14, i högst två (2) månader från och med den dag då denna åtgärd beslutades. Därmed upplöses företagets förvaltnings- och kontrollorgan.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV DEN GEMENSAMMA
HANDELSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av keramiska
plattor med ursprung i Folkrepubliken Kina

(2010/C 160/06)

Kommissionen har tagit emot ett klagomål enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), i vilket det görs gällande att import av keramiska plattor med ursprung i Kina dumpas och därmed vållar unionsindustrin väsentlig skada.

1. Klagomål

Klagomålet ingavs den 7 maj 2010 av *European Ceramic Tile Manufacturers' Federation* (CET) (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 30 %, av unionens sammanlagda produktion av keramiska plattor.

2. Undersökt produkt

Den produkt som undersökningen avser är glaserade och oglaserade "gatstenar", trottoarplattor, golvplattor o.d., plattor för eldstäder samt väggplattor, av keramiskt material; glaserade och oglaserade mosaikbitar o.d., av keramiskt material, även på underlag (nedan kallad *den undersökta produkten*).

3. Påstående om dumpning ⁽²⁾

Den produkt som enligt klagomålet dumpas är den undersökta produkten med ursprung i Kina (nedan kallat *det berörda landet*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 6907 10 00, 6907 90 10, 6907 90 91, 6907 90 93, 6907 90 99, 6908 10 10, 6908 10 90, 6908 90 11,

6908 90 21, 6908 90 29, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93, 6908 90 99. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

Eftersom Kina i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen inte anses vara en marknadsekonomi, har klaganden fastställt normalvärdet för importen från Kina på grundval av priset i ett tredje land med marknadsekonomi, i detta fall Förenta staterna. Påståendet om dumpning grundar sig på en jämförelse mellan detta normalvärde och exportpriserna (fritt fabrik) för den undersökta produkten vid försäljning på export till unionen.

Av jämförelsen framgår det att de beräknade dumpningsmarginalerna är betydande för det berörda exportlandet.

4. Påstående om skada

Klaganden har framlagt bevisning till stöd för att importen av den undersökta produkten från det berörda landet har ökat i absoluta tal och uttryckt som marknadsandel.

Det framgår av den prima facie-bevisning som klaganden lagt fram att importvolymen och importpriserna för den undersökta produkten bl.a. har inverkat negativt på unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel, vilket i sin tur har haft en väsentlig negativ inverkan på unionsindustrins resultat i allmänhet.

5. Förfarande

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att klagomålet har ingetts av unionsindustrin eller för dess räkning och att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds. Kommissionen inleder därför en undersökning enligt artikel 5 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dumpning innebär att en produkt (nedan kallad *den berörda produkten*) exporteras till ett pris som understiger dess normalvärde. Normalvärdet fastställs vanligen till det jämförbara priset för en likadan produkt på hemmamarknaden i exportlandet. Med en likadan produkt avses en produkt som i alla avseenden är likadan som den berörda produkten eller, om det inte finns någon sådan produkt, en produkt som är mycket lik den berörda produkten.

Avsikten med undersökningen är att fastställa huruvida den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet dumpas och huruvida denna dumpning har vållat unionsindustrin skada. Om så visar sig vara fallet kommer det att undersökas huruvida det ligger i unionens intresse att införa åtgärder.

5.1 Förfarande för fastställande av dumpning

Experter tillverkare⁽³⁾ av den undersökta produkten från det berörda landet uppmanas att delta i undersökningen.

5.1.1 Undersökning av exporterande tillverkare

5.1.1.1 Länder som kan komma att ingå i en undersökning, dvs. länder med ett stort antal exporterande tillverkare

a) Stickprovsförfarande

Eftersom ett stort antal exporterande tillverkare i det berörda landet förefaller vara berörda av förfarandet och för att det ska vara möjligt att slutföra undersökningen inom föreskriven tid kan kommissionen komma att besluta att göra ett urval genom att endast låta ett begränsat antal exporterande tillverkare ingå i undersökningen (även kallat *stickprovsförfarande*). Stickprovsförfarandet ska genomföras i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

För att kommissionen ska kunna avgöra om ett stickprovsförfarande är nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombeds alla exporterande tillverkare, eller företrädare som agerar på deras vägnar, att ge sig till känna för kommissionen. Berörda parter måste, om inget annat anges, ge sig till känna inom 15 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och lämna följande uppgifter till kommissionen om sitt eller sina företag:

— Namn, adress, e-postadress, telefonnummer, faxnummer och kontaktperson.

— Försäljning av den undersökta produkten på export till unionen under undersökningsperioden (1 april 2009–31 mars 2010): omsättning (i lokal valuta) och volym (i m²) för var och en av de 27 medlemsstaterna⁽⁴⁾ separat och totalt.

— Försäljning av den undersökta produkten på hemmamarknaden under undersökningsperioden (1 april 2009–31 mars 2010): omsättning (i lokal valuta) och volym (i m²).

⁽³⁾ En exporterande tillverkare är ett företag i det berörda landet som tillverkar och exporterar den undersökta produkten till unionsmarknaden, antingen direkt eller via en tredje part, inklusive närstående företag som är inbegripna i tillverkning, inhemsk försäljning eller export av den berörda produkten. Exportörer som inte är tillverkare är normalt sett inte berättigade till en individuell tullsats.

⁽⁴⁾ Europeiska unionens 27 medlemsstater är Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Irland, Italien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

— Noggrann beskrivning av företagets verksamhet på världsmarknaden när det gäller den undersökta produkten.

— Namn på samt noggrann beskrivning av verksamheten hos alla närstående företag⁽⁵⁾ som är inbegripna i tillverkning och/eller försäljning (på exportmarknaden och/eller på hemmamarknaden) av den undersökta produkten.

— Andra relevanta uppgifter som kan vara kommissionen till hjälp vid urvalet.

De exporterande tillverkarna ska även ange huruvida de i det fall de inte väljs ut att ingå i urvalet vill ha ett frågeformulär och andra ansökningsformulär så att de kan ansöka om en individuell dumpningsmarginal i enlighet med avsnitt b nedan.

Genom att lämna ovanstående uppgifter samtycker företaget till att eventuellt ingå i urvalet. Om företaget väljs ut att ingå i urvalet, innebär det att företaget måste besvara ett frågeformulär och gå med på att svaren kontrolleras på plats. Om företaget uppger att det inte samtycker till att ingå i urvalet, anses det inte ha samarbetat i undersökningen. Kommissionens kommer att grunda sina avgöranden beträffande icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare på tillgängliga uppgifter, vilket kan leda till att resultatet blir mindre fördelaktigt för den berörda parten än om denna hade samarbetat.

För att kommissionen ska få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för att göra ett urval bland de exporterande tillverkarna kommer den även att kontakta myndigheterna i det berörda exportlandet och kan komma att kontakta alla kända intresseorganisationer för exporterande tillverkare.

Berörda parter som önskar lämna synpunkter och annan relevant information om stickprovsförfarandet utöver de uppgifter som begärs ovan ska, om inget annat anges, lämna dessa inom 21 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽⁵⁾ I enlighet med artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för gemenskapens tullkodex ska personer anses vara närstående endast om a) de är styrelseledamöter eller företagsledare i varandras företag, b) de är juridiskt erkända kompanjoner i någon affärsverksamhet, c) de är arbetsgivare och anställd, d) någon person direkt eller indirekt äger, kontrollerar eller innehar 5 % eller mer av bådas utestående röstberättigande aktier eller andelar, e) en av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andra, f) båda två direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje person, g) de tillsammans direkt eller indirekt kontrollerar en tredje person, eller h) de är medlemmar av samma familj. Personer ska anses tillhöra samma familj endast om de står i ett av följande förhållanden till varandra: i) Man och hustru. ii) Förälder och barn. iii) Syskon (hel- eller halvsyskon). iv) Far- eller morförälder och barnbarn. v) Farbror/morbror eller faster/moster och syskonbarn. vi) Svärförälder och svärson eller svärdotter. vii) Svåger och svägerska. (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.) I detta sammanhang avses med person en fysisk eller en juridisk person.

Om det blir nödvändigt med ett stickprovsförfarande kan urvalet av exporterande tillverkare baseras på den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande. Kommissionen kommer, eventuellt genom exportlandets myndigheter, att underrätta alla kända exporterande tillverkare, myndigheterna i exportlandet och intresseorganisationer för exporterande tillverkare om vilka företag som valts ut.

De exporterande tillverkare som valts ut att ingå i urvalet ska, om inget annat anges, besvara frågeformuläret inom 37 dagar efter att de underrättats om att de ingår i urvalet.

Företag som samtyckt till att eventuellt ingå i urvalet men som inte har valts ut anses vara samarbetsvilliga (nedan kallade *samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet*). Utan att det påverkar avsnitt b gäller att importen från samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet inte får åläggas en antidumpningstull som överstiger den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för de exporterande tillverkare som ingår i urvalet.

b) Individuell dumpningsmarginal för företag som inte ingår i urvalet

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet kan i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen begära att kommissionen fastställer en individuell dumpningsmarginal för dem. De exporterande tillverkare som önskar en individuell dumpningsmarginal måste begära att få ett frågeformulär och andra ansökningsformulär i enlighet med avsnitt a ovan och lämna in dessa korrekt ifyllda inom de tidsfrister som anges nedan. Frågeformulären ska, om inget annat anges, besvaras inom 37 dagar efter att berörda parter underrättats om urvalet. För att det ska vara möjligt för kommissionen att fastställa en individuell dumpningsmarginal för dessa exporterande tillverkare i det berörda landet, som inte är en marknadsekonomi, måste dessa kunna bevisa att de uppfyller villkoren för beviljande av marknadsekonomisk status, eller åtminstone individuell behandling, i enlighet med avsnitt 5.1.2.2

Exporterande tillverkare som begär en individuell dumpningsmarginal bör emellertid vara medvetna om att kommissionen ändå kan komma att besluta att inte fastställa någon sådan för dem om t.ex. antalet exporterande tillverkare är så stort att detta skulle bli orimligt betungande och förhindra att undersökningen avslutas i tid.

5.1.2 Förfarande för exporterande tillverkare i det berörda landet, som inte är en marknadsekonomi

5.1.2.1 Val av land med marknadsekonomi

Om inte annat följer av bestämmelserna i avsnitt 5.1.2.2 och i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet

för importen från Kina fastställas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi. Det krävs således att kommissionen väljer ut ett lämpligt land med marknadsekonomi. Kommissionen har i detta fall preliminärt valt Förenta staterna. Berörda parter uppmanas att inom tio dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* lämna synpunkter på detta.

5.1.2.2 Behandling av exporterande tillverkare i det berörda landet, som inte är en marknadsekonomi

I enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen kan enskilda exporterande tillverkare i det berörda landet som anser att marknadsekonomiska förhållanden råder för dem i samband med tillverkning och försäljning av den undersökta produkten lämna en korrekt underbyggd ansökan om att bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat *marknadsekonomisk status*). Marknadsekonomisk status kommer att beviljas om det framgår av bedömningen av ansökan om marknadsekonomisk status att villkoren i artikel 2.7 c i grundförordningen ⁽⁶⁾ är uppfyllda. Dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkare som beviljas marknadsekonomisk status kommer så långt som möjligt, och om inte tillgängliga uppgifter används i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, att beräknas på grundval av dessa företags egna normalvärden och exportpriser i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen.

Enskilda exporterande tillverkare i det berörda landet kan även, eller alternativt, begära individuell behandling. För att en exporterande tillverkare ska kunna beviljas individuell behandling måste företaget kunna bevisa att det uppfyller villkoren i artikel 9.5 i grundförordningen ⁽⁷⁾. Dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkare som beviljas individuell behandling kommer att beräknas på grundval av företagets egna exportpriser. Normalvärdet för exporterande tillverkare som beviljas individuell behandling kommer att fastställas på grundval av värdena för det tredjeland med marknadsekonomi som valts ut enligt ovan.

⁽⁶⁾ De exporterande tillverkarna måste särskilt kunna visa följande: i) Företagens beslut och kostnader återspeglar marknadsförhållandena utan ett större statligt inflytande. ii) Företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och som tillämpas för alla ändamål. iii) Det förekommer inga betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet. iv) Företagen omfattas av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättsäkerhet och stabila villkor. v) Valutaomräkning sker till marknadskurser.

⁽⁷⁾ De exporterande tillverkarna måste särskilt kunna visa följande: i) Exportören kan fritt ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag. ii) Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt. iii) Majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer. Statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner ska utgöra en minoritet, eller också ska det styrkas att företaget ändå är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning. iv) Valutaomräkning sker till marknadskurser. v) Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgås om enskilda exportörer beviljas olika tullsatsar.

a) Marknadsekonomisk status

Kommissionen kommer att sända ansökningsformulär för marknadsekonomisk status till alla exporterande tillverkare i det berörda landet som valts ut att ingå i urvalet och till samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet och som önskar ansöka om en individuell dumpningsmarginal samt till alla kända intresseorganisationer för exporterande tillverkare och till det berörda landets myndigheter.

Alla exporterande tillverkare som ansöker om marknadsekonomisk status ska, om inget annat anges, besvara ansökningsformuläret inom 15 dagar efter att berörda parter underrättats om urvalet eller beslutet om att inte tillämpa ett stickprovsförfarande.

b) Individuell behandling

Exporterande tillverkare i det berörda landet som ingår i urvalet och samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet och som önskar ansöka om en individuell dumpningsmarginal ska, om inget annat anges, besvara avsnittet om individuell behandling i formuläret för ansökan om marknadsekonomisk status inom 15 dagar efter att berörda parter underrättats om urvalet.

5.1.3 Undersökning av icke-närstående importörer ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾

Eftersom ett stort antal icke-närstående importörer förefaller vara berörda av förfarandet och för att det ska vara möjligt att slutföra undersökningen inom föreskriven tid kan kommissionen komma att besluta att göra ett urval genom att endast låta ett begränsat antal icke-närstående importörer ingå i undersökningen (även kallat *stickprovsförfarande*). Stickprovsförfarandet ska genomföras i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

För att kommissionen ska kunna avgöra om ett stickprovsförfarande är nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombeds alla icke-närstående importörer, eller företrädare som agerar på deras vägnar, att ge sig till känna för kommissionen. Berörda parter måste, om inget annat anges, ge sig till känna inom 15 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och lämna följande uppgifter till kommissionen om sitt eller sina företag:

- Namn, adress, e-postadress, telefonnummer, faxnummer och kontaktperson.
- Noggrann beskrivning av företagets verksamhet när det gäller den undersökta produkten.
- Total omsättning under perioden 1 april 2009–31 mars 2010.

⁽⁸⁾ Endast importörer som inte är närstående företag till de exporterande tillverkarna får ingå i urvalet. Importörer som är ett närstående företag till en exporterande tillverkare ska fylla i bilaga 1 till frågeformuläret för dessa exporterande tillverkare. Begreppet närstående part definieras i fotnot 5.

⁽⁹⁾ De uppgifter som lämnas av icke-närstående importörer får även användas för andra delar av denna undersökning än de som avser fastställande av dumpning.

— Import till och återförsäljningen på unionsmarknaden av den importerade undersökta produkten med ursprung i Kina under perioden 1 april 2009–31 mars 2010: volym (i m²) och värde (i euro).

— Namn på och noggrann beskrivning av verksamheten hos alla närstående företag ⁽¹⁰⁾ som är inbegripna i tillverkning och/eller försäljning av den undersökta produkten.

— Andra relevanta uppgifter som kan vara kommissionen till hjälp vid urvalet.

Genom att lämna ovanstående uppgifter samtycker företaget till att eventuellt ingå i urvalet. Om företaget väljs ut att ingå i urvalet, innebär det att företaget måste besvara ett frågeformulär och gå med på att svaren kontrolleras på plats. Om företaget uppger att det inte samtycker till att ingå i urvalet, anses det inte ha samarbetat i undersökningen. Kommissionens kommer att grunda sina avgöranden beträffande icke-samarbetsvilliga importörer på tillgängliga uppgifter, vilket kan leda till att resultatet blir mindre fördelaktigt för den berörda parten än om denna hade samarbetat.

För att kommissionen ska få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för att göra ett urval bland de icke-närstående importörerna kan den även komma att kontakta alla kända intresseorganisationer för importörer.

Berörda parter som önskar lämna synpunkter och annan relevant information om stickprovsförfarandet utöver de uppgifter som begärs ovan ska, om inget annat anges, lämna dessa inom 21 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Om det blir nödvändigt med ett stickprovsförfarande kan urvalet av importörer baseras på den största representativa försäljningsvolym av den undersökta produkten i unionen som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande. Kommissionen kommer att underrätta alla kända icke-närstående importörer och intresseorganisationer för importörer om vilka företag som valts ut att ingå i urvalet.

För att kommissionen ska få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till de icke-närstående importörer som ingår i urvalet och till alla kända intresseorganisationer för importörer. Frågeformulären ska, om inget annat anges, besvaras inom 37 dagar efter att berörda parter underrättats om urvalet. I frågeformulären ska de berörda parterna besvara frågor om bland annat sitt eller sina företags struktur och verksamhet när det gäller den undersökta produkten samt om återförsäljningen av den undersökta produkten.

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 5.

5.2 Förfarande för fastställande av skada

Med skada avses väsentlig skada eller risk för väsentlig skada för unionsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri. Fastställandet av skadan ska grundas på faktiska bevis och ska innebära en objektiv granskning av den dumpade importens omfattning, dess inverkan på priserna på unionsmarknaden för likadana produkter och dess inverkan på unionsindustrin. I syfte att fastställa om unionsindustrin lidit väsentlig skada uppmannas unionstillverkarna av den undersökta produkten att delta i kommissionens undersökning.

5.2.1 Undersökning av unionstillverkare

Eftersom ett stort antal unionstillverkare förefaller vara berörda av förfarandet och för att det ska vara möjligt att slutföra undersökningen inom föreskriven tid kan kommissionen komma att besluta att göra ett urval genom att endast låta ett begränsat antal unionstillverkare ingå i undersökningen (även kallat *stickprovsförfarande*). Stickprovsförfarandet ska genomföras i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

För att kommissionen ska kunna avgöra om ett stickprovsförfarande är nödvändigt och i så fall göra ett urval ombeds alla unionstillverkare, eller företrädare som agerar på deras vägnar, att ge sig till känna för kommissionen. Berörda parter ska, om inget annat anges, ge sig till känna inom 15 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och lämna följande uppgifter till kommissionen om sitt eller sina företag:

- Namn, adress, e-postadress, telefonnummer, faxnummer och kontaktperson.
- Noggrann beskrivning av företagets verksamhet på världsmarknaden när det gäller den undersökta produkten.
- Försäljning av den undersökta produkten på unionsmarknaden under perioden 1 april 2009–31 mars 2010: värde (i euro).
- Försäljning av den undersökta produkten på unionsmarknaden under perioden 1 april 2009–31 mars 2010: volym (i m²).
- Tillverkning av den undersökta produkten under perioden 1 april 2009–31 mars 2010: volym (i m²).
- Import till unionen av den undersökta produkten tillverkad i det berörda landet under perioden 1 april 2009–31 mars 2010: volym (i m²) (i tillämpliga fall).

- Namn på samt noggrann beskrivning av verksamheten hos alla närstående företag ⁽¹⁾ som är inbegripna i tillverkning och/eller försäljning av den undersökta produkten (oavsett om den tillverkas i unionen eller i det berörda landet).
- Andra relevanta uppgifter som kan vara kommissionen till hjälp vid urvalet.

Om dessa uppgifter redan har lämnats till kommissionens avdelningar för handelspolitiska skyddsåtgärder behöver företagen inte lämna dem en gång till. Genom att ge sig till känna och lämna ovanstående uppgifter samtycker företaget till att eventuellt ingå i urvalet. Om företaget väljs ut att ingå i urvalet, innebär det att företaget måste besvara ett frågeformulär och gå med på att svaren kontrolleras på plats. Om företaget uppger att det inte samtycker till att ingå i urvalet, anses det inte ha samarbetat i undersökningen. Kommissionen kommer att grunda sina avgöranden beträffande icke-samarbetsvilliga unionstillverkare på tillgängliga uppgifter, vilket kan leda till ett mindre fördelaktigt utfall för den berörda parten än om denna hade samarbetat.

För att kommissionen ska få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för att göra ett urval bland unionstillverkarna kan den även komma att kontakta alla kända intresseorganisationer för unionstillverkare.

Berörda parter som önskar lämna annan relevant information om urvalet utöver de uppgifter som begärs ovan ska, om inget annat anges, lämna dessa inom 21 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Om det blir nödvändigt med ett stickprovsförfarande kan urvalet av unionstillverkare baseras på den största representativa försäljningsvolym i unionen som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande. Kommissionen kommer att underrätta alla kända unionstillverkare och intresseorganisationer för unionstillverkare om vilka företag som valts ut att ingå i urvalet.

För att kommissionen ska få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till de unionstillverkare som ingår i urvalet och till alla kända intresseorganisationer för unionstillverkare. Frågeformulären ska, om inget annat anges, besvaras inom 37 dagar efter att berörda parter underrättats om urvalet. I frågeformulären ska de berörda parterna besvara frågor om bland annat sitt eller sina företags struktur, ekonomiska situation och verksamhet när det gäller den undersökta produkten samt om tillverkningskostnaderna för och försäljningen av den undersökta produkten.

⁽¹⁾ Se fotnot 5.

5.3 Förfarande för bedömning av unionens intresse

Om det konstateras att det förekommit dumpning som medfört skada, kommer det att fattas ett beslut om huruvida det ligger i unionens intresse att införa antidumpningsåtgärder i enlighet med artikel 21 i grundförordningen. Unionstillverkare, importörer och deras intresseorganisationer, användare och deras intresseorganisationer, leverantörer och deras intresseorganisationer samt representativa konsumentorganisationer uppmanas att, om inget annat anges, ge sig till känna inom 15 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. För att representativa konsumentorganisationer ska kunna delta i undersökningen måste de, inom samma tidsfrist, kunna visa att det finns ett objektivt samband mellan deras verksamhet och den undersökta produkten.

Parter som ger sig till känna för kommissionen inom tidsfristen kan, om inget annat anges, lämna synpunkter på huruvida det ligger i unionens intresse att införa åtgärder inom 37 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Dessa synpunkter kan lämnas antingen i ett frågeformulär utarbetat av kommissionen eller också kan de frågor som finns i frågeformuläret kommenteras i valfritt format. De uppgifter som lämnas enligt artikel 21 kommer under alla omständigheter att beaktas endast om de vid inlämnandet åtföljs av styrkande handlingar.

5.4 Andra skriftliga inlagor

Om inte annat följer av bestämmelserna i detta tillkännagivande uppmanas alla berörda parter att lämna synpunkter och upplysningar samt att framlägga bevisning till stöd för dessa. Dessa uppgifter och denna bevisning ska, om inget annat anges, ha inkommit till kommissionen inom 37 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5.5 Möjlighet att bli hörd av kommissionens utredande avdelningar

Alla berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionens utredande avdelningar. Denna begäran ska göras skriftligen och innehålla skälen till att parten önskar bli hörd. När det gäller utfrågningar rörande undersökningens inledande skede måste ansökan lämnas inom 15 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Efter denna tidpunkt måste en begäran om att bli hörd lämnas in inom de tidsfrister som kommissionen fastställer i sin korrespondens med parterna.

5.6 Förfarande för att lämna skriftliga inlagor och sända besvarade frågeformulär samt för korrespondens

Alla inlagor, inklusive uppgifter som lämnas för urvalet av stickproven, ifyllda ansökningsformulär för marknadsekonomisk status, besvarade frågeformulär och uppdateringar av dessa, från de berörda parterna måste lämnas skriftligen, både i pappersformat och i elektronisk form, och innehålla den berörda partens

namn, adress, e-postadress, telefonnummer och faxnummer. Berörda parter som av tekniska skäl inte kan lämna sina inlagor i elektronisk form måste omgående underrätta kommissionen om detta.

Alla skriftliga inlagor, inklusive sådan information som begärs i detta tillkännagivande, besvarade frågeformulär och korrespondens från de berörda parterna som är konfidentiella ska vara märkta *Limited* ⁽¹²⁾.

Berörda parter som lämnar uppgifter märkta *Limited* ska även lämna en icke-konfidentiell sammanfattning av dessa uppgifter, i enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen, som ska märkas *For inspection by interested parties*. Dessa sammanfattningar ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Om en berörd part som lämnar konfidentiella uppgifter inte samtidigt lämnar en icke-konfidentiell sammanfattning av dessa i begärt format och av begärd kvalitet kan de konfidentiella uppgifterna komma att lämnas utan beaktande.

Kommissionen kan kontaktas på följande adress:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22979805
E-post: trade-ad-ceramic-tiles-china@ec.europa.eu

6. Bristande samarbete

Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom tidsfristerna eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan enligt artikel 18 i grundförordningen preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det konstateras att en berörd part har tillhandahållit oriktiga eller vilseledande uppgifter, ska dessa inte beaktas och tillgängliga uppgifter får användas.

Om en berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar och avgörandena därför i enlighet med artikel 18 i grundförordningen träffas på grundval av tillgängliga uppgifter, kan resultatet utfalla mindre fördelaktigt för den berörda parten än det skulle ha gjort om denna hade samarbetat.

⁽¹²⁾ Detta är ett konfidentiellt dokument i enlighet med artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51) och artikel 6 i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (antidumpningsavtalet). Det är skyddat i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

7. Förhørsombud

Berörda parter kan begära att förhørsombudet (Hearing officer) vid generaldirektoratet för handel (GD Handel) ingriper. Förhørsombudet fungerar som kontakt mellan de berörda parterna och kommissionens utredande avdelningar. Förhørsombudet behandlar frågor om tillgång till handlingar i ett ärende, tvister rörande sekretess, ansökningar om förlängning av tidsfrister och ansökningar från tredje part om att bli hörd. Förhørsombudet kan anordna en utfrågning med en enskild berörd part och agera som medlare så att de berörda parterna ges möjlighet att till fullo utöva sin rätt till försvar.

Begäran om att bli hörd av förhørsombudet ska göras skriftligen och innehålla skälen till att parten önskar bli hörd. När det gäller frågor om undersökningens inledande skede ska begäran lämnas in inom 15 dagar efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Efter denna tidpunkt måste en begäran om att bli hörd lämnas in inom de tidsfrister som kommissionen fastställer i sin korrespondens med parterna.

Förhørsombudet kan även anordna utfrågningar där parterna kan redovisa sina ståndpunkter och föra fram motargument i frågor rörande bland annat dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse. Sådana utfrågningar bör normalt sett

äga rum senast i slutet av den fjärde veckan som följer på meddelandet av de preliminära undersökningsresultaten.

För närmare uppgifter och kontaktuppgifter, se förhørsombudets webbsidor på GD Handels webbplats: (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Tidsplan för undersökningen

Undersökningen kommer i enlighet med artikel 6.9 i grundförordningen att slutföras inom 15 månader efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. I enlighet med artikel 7.1 i grundförordningen får provisoriska åtgärder inte införas senare än nio månader efter att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

9. Behandling av personuppgifter

Alla personuppgifter som samlas in under undersökningens gång kommer att behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Meddelande till personer och enheter som genom kommissionens förordning (EU) nr 532/2010 lagts till på den förteckning som avses i artikel 7.1 och 7.3 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran

(2010/C 160/07)

1. Genom rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/Gusp⁽¹⁾ införs bl.a. frysning av tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör de fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som förtecknas i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) samt de ytterligare personer, enheter och organ som angetts av säkerhetsrådet eller relevant kommitté i säkerhetsrådet i enlighet med punkt 12 i resolution 1737 (2006) och punkt 7 i resolution 1803 (2008).

2. FN:s säkerhetsråd beslutade den 9 juni 2010 att uppta en fysisk person och 40 juridiska personer, enheter eller organ i förteckningen. De berörda fysiska eller juridiska personerna, enheterna och organen får när som helst lämna in en begäran till FN, tillsammans med styrkande handlingar, om att beslutet att uppta dem i förteckningen omprövas. En sådan begäran ska ställas till följande adress:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

För ytterligare information, se <http://www.un.org/sc/committees/dfp.shtml>

3. Som en följd av de FN-beslut som nämns i punkt 2 har kommissionen antagit förordning (EU) nr. 532/2010⁽²⁾ rörande ändring av bilaga IV till rådets förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran⁽³⁾.

Följaktligen ska de fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som berörs omfattas av följande åtgärder enligt förordning (EG) nr 423/2007:

a) Frysning av tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör eller ägs, innehas eller kontrolleras av de berörda personerna, enheterna och organen samt förbud mot att direkt eller indirekt ställa tillgångar och ekonomiska resurser till förfogande för dem eller utnyttja tillgångar och ekonomiska resurser till gagn för dem (artikel 7.1 och 7.3),

och

b) förbud mot att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att direkt eller indirekt kringgå de åtgärder som avses i a.

⁽¹⁾ EUT L 61, 28.2.2007, s. 49.

⁽²⁾ EUT L 154, 18.6.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 103, 20.4.2007, s. 1.

4. De fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som genom rådets förordning (EU) nr 532/2010 och som en följd av FN:s beslut av den 9 juni 2010 läggs till i bilaga IV till rådets förordning (EG) nr 423/2007 får meddela kommissionen sina synpunkter på att de upptagits i förteckningen. Ett sådant meddelande ska ställas till följande adress:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. De berörda fysiska eller juridiska personerna, enheterna och organen uppmärksammas också på möjligheten att väcka talan mot förordning (EU) nr 532/2010 vid Europeiska unionens tribunal enligt villkoren i artikel 263 fjärde och sjätte styckena i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

6. Personuppgifter om de fysiska personer som berörs av förteckningen i förordning (EU) nr 532/2010 kommer att hanteras i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽¹⁾. Alla förfrågningar, t.ex. om ytterligare information eller i syfte att utöva sina rättigheter enligt förordning (EG) nr 45/2001, ska sändas till kommissionen till den adress som anges i punkt 4.

7. De fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som förtecknas i bilaga IV uppmärksammas på möjligheten att vända sig till de behöriga myndigheter i medlemsstaten/medlemsstaterna i fråga som anges på de webbplatser som förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 423/2007 med en ansökan om tillstånd att få använda frysta tillgångar och ekonomiska resurser för grundläggande behov eller vissa särskilda betalningar enligt artikel 10 i den förordningen eller om tillstånd enligt artikel 8 eller 9 i den förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

